

STRIDEN

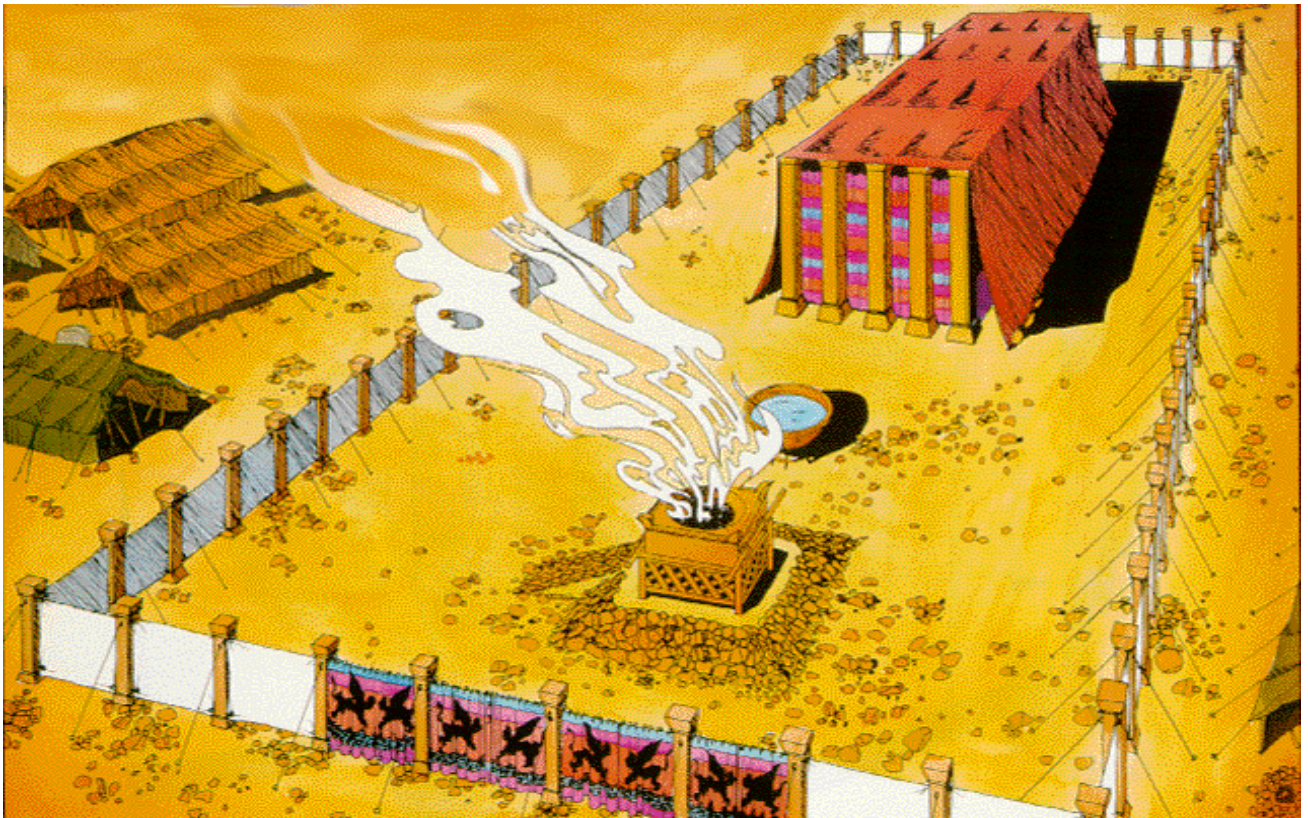
"Strid for den tro som engang er overgitt til de hellige."

Judas 3.

TROENDES FORSAMLING VERDAL.

Striden nr. 7.

GUDDOMMENS HEMMELIGHET ÅPENBART. DEL. 1.

5. Mos 6:4,

Hør, Israel! Herren er vår Gud, Herren er én.

Striden

“Striden,” er en oversatt utgave av det Amerikanske, evangeliske tidsskriftet, “The Contender”. Bladet er utgitt av menigheten, “Faith Assembly Church”, 1715 Old State Road, Ellettsville, Indiana 47130 Indiana. Bladet inneholder taler av amerikanske evangeliser, og innlegger, Raymond M. Jackson. Originalutgaven på Engelsk kan fåes ved henvendelse til vår redaksjon, eller til bladets hjemmeadresse i USA. Der kan de også bli abonnent på tidsskriftet. “The Contender “ kommer ut 8 ganger i året. Her i Norge vil vi oversette de mest aktuelle emner, som kan være til åndelig oppbyggelse og hjelp, i en ellers så forvirrende tid, hvor Guds ord blir tilsidesatt til fordel for menneskelagde tanker og lære.

“Striden”, sendes fritt til alle som ønsker det, uten omkostninger for deg, så langt som vi har mulighet til det. Hver utgave vil bli utsendt, straks en ny oversettelse foreligger. Vi har ingen limit eller begrensninger for antall utgivelser i året. De oversettelser som foreligger er ikke utgitt i kronologisk eller numerisk rekkefølge til det Amerikanske tidsskriftet.

Taler på kassett av Raymond M. Jackson foreligger også på Engelsk med Norsk tolk, eller bare på Engelsk. Møter på Norsk av Rolf Strømmen er også tilgjengelig. Disse kassetter er ikke gratis, men kan bestilles til en meget rimelig pris. Møtene er innspilt på C - 90. kassetter. Kassettlister er tilgjengelige som egen folder, ved å kontakte redaksjonen.

Ansvarlig utgiver og oversetter av “Striden”, er Rolf Strømmen. Alle henvendelser om “Striden”, gjøres til bladets adresse. Alle seriøse henvendelser vil bli besvart. Bladets adresse er.:

Den troendes forsamling, Verdal.
Rolf Strømmen
Lerkeveien 10.
7650. Verdal.

Tlf.: 740 71190.
Fax.: 740 72190.
Mob.: 980 49302.

Menighetens møtelokalets adresse er.: —————> Feskarveien 1.

GUDDOMMENS HEMMELIGHET, ÅPENBARET!

DEL 1.

Vi går inn i dette emnet om ”EN GUD”, i den hensikt å forsøke og hjelpe det store antall av mennesker, som med ærlighet søker å lære seg sannheten å kjenne. Men dersom Gud, så skulle gjøre det, at denne artikkel brakte alle forvrengte teorier og mennesker, til taushet med deres villfarende lære om evangeliet, så er det helt i orden for meg. Jeg har funnet, særlig i andre land, en hel del litteratur som behandler de mest essensielle sannheter i Guds ord, at de fremholder det faktum at, Gud er En, og ikke tre personer. Derfor, hvis Gud vil hjelpe meg, så ønsker jeg å bruke alle de skriftseder som jeg kan frembringe, å gjøre det så klart, at endog et lite barn skal kunne forstå det. Det er ikke noe mangel på skriftsteder, når vi her skal etablere det som vi skal bringe ut, i dette budskapet. Det eneste som trenges, er en person som kan studere dem med det åpent sinn. For vi vet at antikristens ånd arbeider under høytrykk med forvirrelser, ettersom denne tidsalder nå er i ferd med å renne ut. Sannheten om Guddommen var en av de første ting som begynte å bringe problemer i den første menighet. Dette brakte frem den tilstanden som førte bl. annet til kirkemøtet i Nikea i år 325. E.Kr. Der ble treenighetslæren tatt opp og proklamert som den korrekte forståelse av Guddommen. Gjennom årene senere, og da spesielt gjennom den mørke tidsalder, så var det mang en sjel som gikk til sin pastor, for å få forklart Guddommen for seg, bare for å bli fortalt at de måtte akseptere det som det var, ved tro. For det var ingen som var i stand til å forklare Gud. Men den egentlige grunnen til at de ikke kunne forklare det, var at de ikke hadde noe klart skriftsted som kunne legge grunnlaget for det. Men vi har alle de skriftsteder vi trenger, til å kunne forklare sannheten om denne ENE GUD, og der kan vi også forstå Hans arbeide utført, gjennom sine egenskaper. Han har aldri bedt oss om å tro, eller forstå noe som vi ikke hadde noe skriftsmessig autoritet å vise fram til. Derfor skal vi nå begynne å lese fra Johannes evangeliet 1.Kap. vers.1, og bygge videre derfra.

ORDET.

Johannes, var en av de apostler som Jesus kalte til seg, der han vandret rundt ved den Galileiske sjø, ved begynnelsen av sin virksomhet. Johannes ble fremholdt som en mann på rundt Jesu alder. Han syntes også å ha en spesiell nære kontakt med Ham. Noe de andre apostlene ikke syntes å ha. Han skrev evangeliet fra en personlig forståelse om guddommeligheten i tjenesten til Jesus, for han var et øyenvitne til de hendelser som foregikk i Jesus 3 ½ årige tjeneste. Det er også grunnen til at vi her starter opp med Joh.1:1, hvor vi her ser hvordan denne åpenbaringen hadde slått ned i ham. La oss nå lese det: "I begynnelsen var ordet, og ordet var med Gud, og ordet var Gud" La meg først si, at en slik uttalelse bare kan skrives i en åpenbaring gitt ved den Hellige Ånd.

Litt senere skal vi ta for oss det som apostelen Paulus hadde å si. Han var en mann som aldri hadde gått sammen med Jesus her nede på jord. Men han tok sine bokruller, og gikk inn i den arabiske ørkenen, og han ble der til han kom ut med en ren og ubesmittet åpenbaring i sitt hjerte. Når vi hører han forklare den åpenbaring som ble gitt ham, ved den Hellige ånd, mens han ventet der i ørkenen, så stemmer den helt i tråd med den som Johannes hadde. Dette er det som får skriften til å vise sin herlighet, når den Hellige Ånd åpenbarer dem. Da vil alle mennesker kunne tro dem på samme måte. Det er også hvorfor jeg sier, at i disse siste dager så skal vi få se, hvem det er som sier seg å være fylt med den Hellige Ånd. De fleste vil nok komme tomhendt. Jeg sier at de vil komme med en tom sekk. Hvis den Ånd som du har fått, ikke åpenbarer sannheten for deg, sannhet som separerer deg fra dine tradisjonelle ideer, da bør du heller komme deg ned på kne og søke Gud om å få den Hellige Ånd, for da har du ikke fått Ham enda, Enhver bekjennende troende bærer rundt på noe, og den Hellige Ånd vil snart åpenbare om det er sannhet eller løgn en bærer på.

De menn om skrev Bibelen, var alle drevet av den samme Ånd, og vi har denne samme Ånd tilstede her i dag. Den vil åpenbare sannhet, dersom vi er hungrige etter sannhet. Disse menn var alle menneskelige skapninger, de var overgitt til de samme menneskelige følelser og bevegelser som vi er det. Og jeg er overbevist om, at de til tider var like så desillusjonerte som det vi ofte er. Særlig da de fikk se Jesus henge der på korset. Noen av

dem sa da, ” og vi som hadde håpet på at han var den som skulle forløse Israel. Men nå er han død.” Men allikevel så gav de en åpenbar fortelling av det som de hadde sett og hørt, disse som tok opp sine penner, og skrev det de gjorde.

I BEGYNNELSEN.

La oss nå vende våre tanker tilbake til det som vi leste fra Joh.1:1, ”I begynnelsen var ordet. Først skal vi her ta for oss ordet ”Begynnelsen.” Dette bringer oss ikke tilbake til skapelsen av mennesket. Og heller ikke til begynnelsen av skapelsen. Dette taler om ting som skjedde før skapelsen, da Elohim, den Store Gud tenkte og planla. Hvorfor sier jeg det slik som jeg gjør? Jo fordi det er stilet tilbake til et annet ord som er ORDET, og som var før ordet ble til kjød. For i verset 14, finner vi at ordet ble kjød, og tok bolig i blant oss. Til dere som kjenner til gresk og hebraisk, vil jeg bare si at jeg kjenner ikke noe til noen av delene. Men jeg kjenner med en gang at når du skal begynne å uttrykke en tanke, så blir den formet til ord. Alt det som jeg her nå sier, er blitt formet til en tanke først. Og våre tanker blir arrangert i vårt sinn, og etterpå kan de bli formet til ord. Ellers så ville vi jo bare bli stående der, og utforme rare lyder uten mening. Husk da på, at Gud selv ikke hadde noen begynnelse. Men det var en tid da han begynte å samrå seg med seg selv, (eller tenke ved seg selv.) Han begynte å tenke og planlegge. Det finner du i Efeserbrevet 1. På den tid da han tenkte, som på et senere tidspunkt ble skapelses ord, så var tankene hos ham.

Gud er mesterverket, og skaperen, og han tenker alle ting igjennom før han setter sine skapende planer ut i livet. Han planlegger alt til den siste detalj fra begynnelsen til enden, før noen av hans tanker er kommet til uttrykk. Det er derfor vi kan lese i Bibelen, at Jesus Kristus var det slatte Guds lam, før verdens grunnvoll ble lagt. For Gud planla hva han ville gjøre. Naturligvis kunne han, i sin forutviten kjenne til, at når han skapte mennesket, og gav ham evnen til å kunne velge, så ville det synde, og trengte da en forløser. Her er det at det slatte Guds Lam kommer inn i hans tanker. Og det enda før han egentlig begynte å skape. På den andre side, dersom han hadde skapt mennesket uten evnen til å kunne velge, så ville det bare bli som en robot, og med det følger det ingen ære eller

respekt, og heller ingen tilbedelse, eller lengsel etter tilbedelse fra menneskets side. Dette ville være bildet dersom mennesket bare skulle være programmert til å gjøre ting. Du må kunne holde klart for deg faktum, at før han hadde skapt noen som kunne tilbe Ham, så var han heller ikke noen Gud. Han var denne Suverene Ånd, som var alle steds nærværende, hadde all makt, og alle muligheter. Han var til stede på alle steder, til alle tider, på samme tid. I Ham lå all kraft, og alle muligheter, Han var ubegrenset, men så lenge som han var alene i universet, så var han heller ingen Gud. For der var ingen som kunne falle ned å tilbe Ham. Selve ordet G-U-D, Betyr, ET OBJEKT FOR TILBEDELSE, så da for å kunne være noen Gud, så måtte han skape noen som kunne tilbe Ham. Men han begynte ikke noen hoppsa – skapelse. Han planla hver neste detalj, og etter lot seg ikke noen hemmeligheter om det som han gjorde. Bibelen forklarer det enkelt, fra 1. Mosebok, og frem til Johannes Åpenbaring. Og det er derfor at vi vet at alle de som ville komme til å være til stede i den evige tidsalder, (som ingen ende vil ha) så vil det bare der kunne finnes en ætt av mennesker som hadde tilbedt Gud av sin egen frie vilje. Alle dem som har forkastet Ham vil da være kastet i ildesjøen, som brenner med svovel. Du vil vel nå si, at dette ikke synes særlig rettferdig. Å jo da, det er det, for du må huske på at alle de som blir kastet i ildesjøen, vil ha hatt sin sjanse til å tilbede Gud, og de har forkastet det. For videre å forklare dine tanker om dette emnet, så la oss vende oss til Kolosserbrevet, og lese hva Apostelen Paulus skrev til dem. I 1. Kap. finner vi apostelen uttrykke sine følelser om de troende i Kolossæ, og om sin lengsel etter å se deres åndelige vekst. Og som vi da leser ned til det 13, verset, så ser vi at han begynner å tale om deres arv i den Herre Jesus Kristus. Versene 14 – 15, taler om vår forløsning, gjennom hans blod, og det forklarer Ham at han er det selv samme bildet av den usynlige Gud. Så i vers 16. leser vi dette, ”For ved Ham, er alle ting skapt, de som er i Himmelen, og det som er på jorden, synlig og usynlig, enten det er troner, eller herredømme, eller fyrster, eller krefter: ALLE TING BLE SKAPT AV HAM, OG FOR HAM”. La du merke til det som jeg ønsket at du skulle kunne se i det siste verset? Alle ting ble skapt ved Ham, og for Ham. Prøv å få tak i dette bildet nå. Gud var alene, det var ingen ting som kunne uttrykke alle de egenskaper som bodde i Ham. Derfor skapte han denne verden til seg selv. Det måtte være slik. Det fantes ikke noen annen form for liv som den kunne skapes for.

Nå, for at hans egenskaper skulle kunne komme virkelig til uttrykk, så kom ikke bare hans skapelse på jorden her, til å bli her, men også det som hadde falt i den første skapelse, før vår tid, (dette kan du lese om i vårt første hefte av striden Nr.1.) for i Ham lå alle disse egenskapene som forløser, forbeder, dommer, og alle de andre egenskapene, som aldri hadde kunnet komme frem dersom mennesket ikke hadde syndet. Du skulle aldri beskyldte Gud for å være urettferdig. For alt det som er skapt, ble til for Ham. Og den som skaper er også den som velger hvorledes Hans skapelse skal bli lik. Og også hva den skal være der for. Videre vil jeg si allerede her, at enhver person på denne jordens overflate, helt siden Adam ble skapt, har vært nødt til å foreta et valg om hva som er rett eller galt. Gud har ikke tvunget noen av dem. Han fortalte endog til Kain, at hvis han ville gjøre det som var godt, så ville han bli akseptert. Derfor når vi da sier, at Gud hadde planlagt alle ting fra begynnelsen til enden, så betyr det at der fantes ikke noen løse ender, eller upoppklarte hendelser. Han tvang ikke Adam til å synde, men han visste at han kom til å gjøre det. Han tvang ikke slangen til å forføre Eva, men han visste at han kom til å gjøre det. Det måtte komme frem på denne måten for at Gud skulle kunne få uttrykt alle sine mange egenskaper. Og resultatet av dette ville da bli en skare av sønner og døtre, som vil vandre med Ham gjennom evigheten, mennesker som har tatt sitt valg og fulgt Ham, etter å ha blitt testet med all Satans forførelse. Ja, vit at i den evige tilblivelse vil Gud ha en stor familie av folk, som i sannhet elsker, opphøyer, og tilber Ham. Det vil være et folk som ikke kommer til å synde mer eller vende seg bort fra Ham, og enhver av dem vil være der de er, av sin egen frie vilje. Dette er virkelig skjønnheten i det hele. Det vil ikke komme til å bli en eneste en av dem der, som er der mot sin egen vilje.

DA GUD BEGYNTE OG TALE.

I begynnelsen da Gud begynte å tenke på sin store plan for den videre eksistens (eller tidsalder), så var Hans ord i Han tanker. Når da hele denne plan var ferdig, i hans tanker, så begynte han å uttrykke disse ordene, og da ble de til skapende ord. **ORDET VAR MED GUD, OG ORDET VAR GUD.** Gud og Hans ord er det ene og samme. Vi er enda ikke kommet til det sted, da dette ordet ble kjød, for ordet kjød (som var Jesus), var selve

ordet uttrykt, og det ble gjort til kjød for to tusen år siden. Det kom i tidens fylde, og vi er fremdeles i vårt emne om det ordet som var Gud før selve tiden begynte.

Ordet begynnelsen, i Joh. 1:1, er ikke ment som noen tidsepoke, i relasjon til tid, slik som vi kjenner ordet tid. (vi tenker jo automatisk på jordens gang rundt solen, og regner vår tid ut fra det.) Men allikevel, når vi går inn i 1.Mosebok 1, og ser på det samme ordet, så definerer det selvfølgelig en begynnelse av tid. Det er en tid hvor Gud begynner å uttrykke sine tanker (eller ORD) og de blir til en skapelse. Men enda så har ikke den tiden, slik vi regner den begynt. For vi regner jo tiden ut fra jordens rotasjon rundt solen, og solen ble ikke laget i bildet før på den fjerde skapelses dagen. Da var det at Gud satte de to store lys på himmelhvelvingen til å lyse opp jorden. Ett lys til å skinne om dagen, (Solen), og ett mindre lys til å skinne om natten (Månen). Der sa Han at de skulle være til tegn, tider (sesonger), og dager, og år. La meg nå si, før vi går videre. Guds skapende arbeide i dette første kapittel skjedde ikke rent materialistisk sette her nede på jorden. Altså, intet av dette var enda synlig. Alt Hans skapende arbeide skjedde i åndens verden. Og du vil kunne merke deg at i selve skaper rekkefølgen, så var mennesket den siste ting som han skapte. Etter dette så hvilte Gud fra sitt arbeide, han helliget den syvende dag, for på denne dag så hvilte han fra alt sitt skapende arbeide.

SKAPELSEN KOMMER TIL UTTRYKK.

I versene 4 – 5, i Kap. 2 gir Gud oss mer lys over sine skapelses gjerninger. Her forklarer han at, opp til dette punkt så var det ikke noen synlige manifestasjoner skjedd på jorden. Og i vers 7, så ser vi at mennesket egentlig var den første av Guds skapelse som ble manifestert på jorden. Så la oss lese disse versene med dette i våre tanker. Vers 4. ”Dette er fortellingen om Himmelen og jordens skapelse, da de ble skapt, på den dag da Herren gjorde himmelen og jorden, og plantene på marken, før de var vokst opp av jorden. Det var ennå ingen markens busk på jorden. Og ingen markens urt var ennå vokst frem, for Herren hadde ennå ikke latt det regne på jorden, og det var intet menneske til å dyrke jorden.” Du kan her lese resten av kapittelet for å se den orden Guds skapelse egentlig ble skapt i, eller manifestert, synlig på jorden. I versene 18 – 20

vil du kunne se at dyrene og fuglene osv.: ble skapt fordi Gud sa, at det var ikke godt for mennesket å være alene. Jeg skal ikke lese mer her, for dette er jo egentlig ikke vårt budskap denne gang. Jeg bruker bare dette for at du kan bli hjulpet til å forstå skriften og ordet begynnelsen, i sin sanne virkelighet, med det verset som det er brukt i.

I begynnelsen, var Johannes forklaring, Når han skulle legge frem åpenbaringen om Guddommen. Og jeg mener det var en fin måte å se det på. Se på det på denne måten om begynnelsen, da Gud begynte å tenke, hans tanker ble da laget ferdig i hans sinn. Når de da var ferdige i hans sinn eller tanker, ble de gjort om til ord, og når de kom frem som ord, så var de ufravikelige. Guds ord forandrer seg aldri.

SE VIDERE

Jeg ønsker her å bruke en liten illustrasjon over hva jeg mener når vi sier, at Gud tenkte med seg selv. (Han meditererte og planla). Ta for eksempel en ung mann og hans hustru. La oss nå si at de er blitt gift, og har nettopp startet sin husholdning. De har i tankene å bygge seg et hus. De samtaler med hverandre og legger en plan, former den, og legger den til rette, inntil de har en ferdig plan i deres tanker om hvorledes dette huset skal se ut. De forsøker å legge en slik plan at det ikke bare skal være plass for to av dem, men de tar også i betraktning rom for gjester, og for eventuelle forøknings i deres egen familie. De ønsker også å bygge huset med en service vennlig struktur for reparasjon av røropplegg og andre nødvendige utskiftninger som måtte komme med tiden. Med andre ord så må de utarbeide detaljer, og få et klart bilde i deres tanker hva de ønsker seg, og det endog før de i det hele tatt kan sette det ned på papiret som entreprenøren og byggeherren skal bygge det etter. Det bildet som jeg forsøker å lage for deg her, er at de har et klart bilde i deres tanker hvordan det hele kommer til å se ut. De har da sagt, slik skal det bli. Bygningen er nå ferdig laget i deres sinn og tanker. Men enda står det igjen å få skapelsen manifestert. Etter at disse tankene har gitt et komplett bilde i sinnet, så er tiden inne for tegnebrettet. Der blir tankene omformet til ord. De sier kanskje, la det bli en stue her, og der vil jeg ha tre soverom. Slik holder de på til hele planen er blitt fremlagt å papiret. De ser det klart, men enda gjenstår det å se det materialisert. Dette er bare en

liten illustrasjon for å kalle på din oppmerksomhet om at, i begynnelsen før all tid så var det en stor arkitekt, et mester sinn som valgte å legge ting frem på en spesiell måte. Derfor, den naturlige, materielle verden, som vi er blitt så kjent med, tilbake i millioner av år, så var ikke dette noe annet enn en plan under utarbeidelse i Guds tanker. Disse tanker ble til ord, og disse ordene ble manifestert, og Johannes gjenkjente dette. Et menneskes tanker kan ikke separeres bort fra Ham, og enda fremholde at de er hans tanker. Slik er det med Gud.

” I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet VAR GUD.” Treenighets – teoretikerne leser dette verset, og tror med en gang at dette tales om sønnen (Jesus) for de har lest det 14. verset, som forklarer, at ”Ordet ble kjød, og tok bolig i blant oss, og vi så Hans herlighet, en herlighet som den enbårne sønn har fra sin far, full av nåde og sannhet.” Brødre og søstere, dette ville da bli reinkarnasjon, dersom Jesus, sønnen hadde vært sammen med faderen i skapelsen, og forlot det som han var da, for å ta på seg et legeme som skulle komme frem gjennom Marias, jomfruens, fødsel. Bibelen lærer ikke slike ting som dette. Bibelen lærer oss om oppstandelse. Oppstandelse en den akt, eller prosess som fører til gjenforening med det samme, JEG GJENTAR, SAMME legeme. Du får i alle fall ikke Bibelen til å lære fra seg noe slikt som dette. Men broder Jackson, hva betyr det da, når det står? ”Ordet var i begynnelsen sammen med Gud”. La meg da først av alt si deg, at du skulle ikke i det hele tatt være opptatt med kjød og blod i person når du leser dette skriftstedet. Det finnes ikke noe slikt som et EVIG SØNNEFORHOLD, selv om noen skulle lære bort noe slikt. Grunnen til at de lærer ting som dette, er fordi de er uten åpenbaring om Guddommen.

Jesu Kristi kjød hadde en begynnelse for ca to tusen år siden. Derfor vet vi at kjødet heller ikke har noen evighet. Hva skal vi da si, til disse spørsmålene? Jo ganske enkelt, det livet som var i dette kjødet, var sammen med faderen i begynnelsen. For selve livet var EVIG. Vær vennlig å ikke bli forvirret her. Husk hva jeg allerede har sagt. Gud, som i begynnelsen var alene, ER EN ÅND. Han hadde ingen fysisk form eller utførelse, HAN ER DENNE SUVERENE ÅND: Han kan tale og tenke. Det er derfor at Johannes sa at ordet i begynnelsen var med Ham, og at alle ting ble gjort av Ham, som var ordet i begynnelsen.

Vi har allerede forklart hvordan Gud (som er en Ånd), og hans tanker, og hans ord, er det ene og samme. Kunne vel du si at dine tanker ikke var deg? Kunne du si at dine ord ikke var deg? Selvfølgelig ikke. Dine tanker og ord er EN. Derfor sier Johannes (om Guds ord), at det var med Gud i begynnelsen. For ordet var like meget Gud, som den suverene ånd som det kom fra.

HVORDAN ORDET BLE KJØD.

Ingen av forfatterne av evangeliet forklarer deres åpenbaring om dette, slik som Johannes gjør det. For han så virkelig enheten i Guddommen, og han hadde en fullkommen forståelse over Jesu Kristi Guddom. Og han skrev disse ord på en meget klar og enkel måte. Han forstod hvordan Gud, som ikke hadde noen fysisk form, skapte alle ting ved sitt ord. Og også hvordan han i tidens fylde skapte en celle med liv og plantet det ned i en jomfrus liv, som brakte frem en sønn og kalte Ham Jesus. Johannes forstod at i Jesu årer, fløt det bare vanlig blod, som alt annet blod, men som ikke var besmittet av synden på grunn av Adams ulydighet. Hvorfor? Jo, fordi det var et skapt blod. Gud talte og skapte seg et menneskelig legeme som Han kunne inkarnere seg i og vandre rundt om med, blant menneskene. Etterpå ofret han dette menneskelige legemet på alteret for å betale menneskenes synder. Men Han tillot at dette legemet skulle komme inn i verden akkurat på den samme måten som alle andre barn ble født inn i verden, av en kvinne. Dette gav Ham en identitet i det naturlige som en genetisk mann. Men han la ikke den syndige natur inn i dette blodet, fordi han var ikke blitt født av manns vilje. Han ble født av det skapende Guds ord, og derfor sier Johannes at ordet ble til kjød, og tok bolig i blant oss.

På den annen side så var Jesus allerede i Guds tanker før verdens grunnvoll ble lagt, akkurat slik som alt annet som Gud har skapt gjennom sitt talte ord. Og her har vi det punktet som vi skal komme til, for selv om kjødet hadde en begynnelse for to tusen år siden, så var det evige livet som kom og bodde i dette kjødet, selve livet i fra Gud, og dette var det som gjorde at Gud inkarnerte seg i kjød. Dette uttømte ikke Guds nærvær ute i universet, for Gud er alle steds nærværende. Men Jesus Kristus var hver eneste bit, Guds sønn. Det er derfor at apostelen Paulus skriver i

Kolosenserbrevet 2:9 (Når han taler om Kristus) ”For i Ham bodde hele Guddommens fylde legemlig.” Vi finner også i 1. Tim.3:16, disse ord ”Som enhver må bekjenne, stor er den Gudsfryktens hemmelighet: Han som ble åpenbart i kjød, rettferdiggjort i ånd, sett av engler, forkynt i blant folkeslag, trodd i verden, opptatt i herlighet”. Når da Jesus uttaler disse ord, som er gjenfortalt i Joh.11:25, ”Jeg er oppstandelsen og livet;” så talte ikke han om sitt kjød. Nei, han talte om det livet som drev (inspirerte) dette kjødet, og dette er den evige Gud.

I sine tanker, før verdens grunnvoll ble lagt, så skapte Gud solen, månen, stjernene, melkevegen, alle trær, og dyr av alle slag. Han visste nøyaktig hvordan mennesket kom til å se ut, også deres dagers tall, og de år som skulle komme over denne jorden. Rett her er det at utvelgelsen og den evige sikkerhet kommer inn i bildet. Gud visste nøyaktig hva han skulle komme til å lage før han endog hadde uttalt et eneste ord. Han visste nøyaktig hva mennesket skulle komme til å gjøre, når det ble fristet eller prøvet, og han visste også nøyaktig hvilken forhåndsregler han måtte gjøre for menneskeheten, for at de skulle kunne bli gjenforent med Ham etter fallet. Han visste hvilke mennesker som ville akseptere Hans ledelse til gjenforening, og han visste om dem som ville komme til å forherde sine hjerter mot Ham. Derfor gjennom forkunnskap, (gjennom hans mulighet til å kjenne enden før begynnelsen begynte) så kunne Han da kjenne det endelige valget som enhver person ville komme til å ta, på hele denne vide jord til alle tider. Og ved å kjenne enden før endog begynnelsen var et faktum, så kunne han skrive ned navnene på enhver person som ville overgi sine liv til Ham, på deres jordiske vandring. Alle deres navn ble oppskrevet i livets bok, før Adam i det hele tatt ble skapt. Hver eneste detalj var utarbeidet i Hans tanker, og disse tanker ble til ord der i begynnelsen, og ordet var med Ham. De var hos ham, for han hadde enda ikke talt noen av dem. I det tredje verset finner vi Johannes i det han sier, ”alle ting er gjort av Ham og uten Ham var intet gjort av alt som er gjort”: Hva sier da dette verset oss? Hvis du leser versene 1 – 2 riktig, så vil de kunne fortelle deg at Gud skapte alle ting på denne jorden, og endog alle de andre planetene, ved sitt ord. Han ganske enkelt talte, og sa, la det bli slik og slik, han talte det ord som var inne i ham i begynnelsen, og det ble slik.

Halleluja, venner, jeg er takknemmelig for å kunne tjene en Gud som er i stand til å bære ut sine tanker med en slik fullkommen nøyaktighet. Det er mange som har hatt lengselen etter bli kalt en Gud, og det har vært mange småguder som har forsøkt seg gjennom årenes løp, men DET FINNENS BARE EN GUD. En sann Gud, og Han har i sannhet rett til å bli kalt Gud, når han kan lage noe ut av intet, ikke sant! Han skapte mennesket ut fra jordens støv, men husk dette, han er også den som skapte støvet. Ofte når vi sier at Gud gjorde dette og hint, når det ikke var noe å lage det ut av, så vil mange si, si meg, hvor kommer da Gud fra? Brødre og søstere, dette er i sannhet et spørsmål som vi ikke trenger å stille oss. Hvis du er en troende, så vet du at Gud (ånden) ikke har noen begynnelse. Han har alltid vært. Dersom du ikke er noen troende, så er det i alle fall ikke noen svar som vil kunne tilfredstille deg, men dersom du da ikke er fullstendig blind, så vil du måtte ærkjenne at det er en høyere kraft et eller annet sted. Tenk deg alle disse skapte legemene, hvor nøyaktig de er, og så presise at menneskene er i stand til å kalkulere, år i forveien om deres stilling og posisjoner. (her tales det om himmellegemene). Dette er uten tvil gjort av en Master – mind. En skaper. Ja, alle ting er gjort av Ham. Ikke av kjød, (mannen Jesus) men ved den evige ånden, og ordet utgått fra Ham, (GUD.) som vandret her på jord i kjøds lignelse. I Jesus Kristus var hele forklaringen på alle egenskapene i Gud gjort kjent. Han var Guds sønn som vandret om blant menneskene, slik at menneskene kunne røre ved Gud (Ånden). Kjødet i seg selv var ikke Gud, men det var et medium ved hvilket mennesket kunne komme til Gud. Frem til den dagen da Jesus Kristus trådte frem, så kunne ikke Gud bli berørt, og heller ikke observert av de menneskelige sanser. Det var tider at Gud ville manifestere seg på en eller annen måte, slik at han kunne kommunisere med menneskeheten, slik som han gjorde det med Abraham i 1. Mosebok, kap. 18, men alle disse var spesielle manifestasjoner for å trekke til seg menneskets oppmerksomhet. Men når han kom ned og tok bolig i Jesu Kristi kjød, så var det for å være i en permanent tilstand. Jesus ville da være bindeleddet GUD – MENNESKET, gjennom evigheten. Som vi tidligere har sagt, kjødet var direkte et menneske, men det var fullstendig uten synd. Det fantes ingen dødelig natur i hans fysiske struktur. Men endog så ble han grjot til synd for å kunne betale menneskehetens syndeskyld. Så ble han oppreist for å bli selve førstegrøden av de hensovne hellige. Gud er fremdeles kledd (lagt alle sine egenskaper til kommunikasjon med

skapelsen) i dette menneskelige kjød, men nå er det et uforgjengelig kjød, det har beseiret døden, og det kan aldri mer berøres av døden.

GUD ER LYS.

La oss se på vers 4, i Johannes 1. ”I Ham var liv (I denne Gud som er ånden og ordet), og dette livet var menneskenes lys. Og lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det.” Dette er det samme lys som du leser om i 1. Mos.1:2-3. ”Og jorden var uten noen hensikt, den var tom, og mørke hvilte over jordens dyp. Og Guds ånd svedde over vannene, og Gud sa, la der bli lys: Og det ble lys.” Gud er ikke bare ånden og ordet, men han er også lyset. Dersom du ikke tror at Gud er lys, så vil du aldri kunne komme deg igjennom Åpenbaringen kap.21:23, og 22:5, for Johannes sa, (og her taler han om den Hellige stad, det nye Jerusalem som han så komme ned fra himmelen, i et syn,) ”Og byen hadde ikke behov av solen, og heller ikke månen, at de måtte skinne der, for HERRENS HERLIGHET OPPLYSTE DEN, og Lammet er dens lys, og natt skal ikke være mer, og heller ikke noe behov av kunstig opplysning, heller ikke av solen, for Gud Herren gir dem lys, og de skal regjere i evigheters evighet.” Gud er lys. Han er alt lyset, det er intet mørke i Ham. Han er det lyset som talte i 1.Mos.1:3, og sa, LA DER BLI LYS. La det ikke virke fremmed for deg, når vi sier at Gud er ånd, og etterpå at Gud er ordet, og nå at Gud er lys. Han er det alt sammen og mye mer. Johannes så dette lyset, og det var det som fikk ham til å si, "Lyset skinte i mørket, og mørket tok ikke imot det. Brødre og søstere, vi er alle født i synd, unnfanget i ondskap (eller urettferdighet), og inntil vi ble forløst, så var vi alle i mørket. Men nå er vi lysets barn. Jeg er sikker på at de fleste av dere vil bekjenne sammen med meg, at når Gud lot sitt lys skinne på oss, så fikk det oss til å føle oss så fordømt. Jeg kunne ikke få stanset opp, før jeg hadde bøyd meg ved et alter, og sagt, Gud, kom inn i mitt liv og gi meg en bevist frelse. Vel, hva gjør da dette lyset? Det overbeviser mennesket om synd, og kaller dem inn til hans nådes, underfulle lys.

NOEN VELGER MØRKET.

Noen mennesker ønsker ikke å komme ut av sitt mørke. De er som myggen, de elsker mørket. Jeg kaller selvfølgelig ikke mennesker for

mygg, eller noe annet, men jeg sa heller at de ligner disse med sin oppførsel, for disse fryder seg i mørket. Har du noen gang gått ned i en mørk fuktig, varm kjeller, med et lite lampelys? Ja da vet du nok også hva jeg refererer til. Når dette lyset bryter mørket, så kan du se smådyr av alle slag, der de renner av sted for å finne seg et skjulested. Det er akkurat slik den syndefulle menneskehet reagerer, når evangeliet blir forkynt i sin sanne åpenbarelse. Når det begynner å skinne på deres syndefulle hjerter og fremviser deres fallende natur, og dårlige veier, så begynner de å si, ” Jeg må se å komme meg ut herfra. Jeg kan ikke motstå et slikt press, og en slik nærhet.” De føler seg så skitne. Venner, jeg er så glad for at Jesus Kristus er den hele forklaring av dette underfulle lys. Han er lyset, Han er døren, Han er livet, Han er veien, Han er alt. Ikke å undres over at han kunne si, ” Ikke noe menneske kan komme til Faderen, uten gjennom meg.” Joh.14:6.

INNGANGSPORTEN TIL LYSET.

Gud er alt det vi trenger, men han har til hensikt å vise alle mennesker på denne side av Golgataverket, at alle må komme til Ham, gjennom Jesus Kristus. Han er selve inngangsporten til den evige Guds nærhet, Han som er lyset. Apostelen Peter forklarer dette meget klart i 1.Pet.1:18-21, ”For I vet at I ikke er blitt gjenløst av forgjengelige ting, så som sølv eller gull, fra deres dårlige ferd, eller oppførsel, og heller ikke ved fedrenes tradisjoner, men med Kristi dyre blod, som blodet av et ulastelig lyteløst lam, Han som var forut kjent, før verdens grunnvoll ble lagt, men ble åpenbart ved tidenes ende for eders skyld. I som ved Ham tror på Gud, som oppvakte Ham fra de døde og gav Ham herlighet, så at eders tro, også er håp til Gud” Bare for å summere opp disse få ord som Peter sa her, så er du altså forløst fra din dårlige ferd, (eller tradisjoner) som var mørke, og som du hadde overtatt fra dine fedre, men prisen for din forløsning, kom gjennom Jesu Kristi dyre blod, som var forutbestemt til å utgyte sitt blod for alle våre synder, fra før verdens grunnvoll ble lagt. Altså mens alt enda var i Guds (Elohims) tanker. Men det ble manifestert her i disse siste dager.

Når vi da ser oss tilbake, så kan vi se at Jesus hadde sin manifesterte begynnelse for ca to tusen år siden, men som vi også har sagt, han var der i

Guds sinn og tanker, før verden i det hele tatt begynte. Videre kan vi her se at Guds plan om skapelsen og forløsningen var fullkommen. Ingenting var oversett. Derfor skapte Han bare en inngangsdør, for den syndefulle mann, som han kunne komme gjennom, for å møte sin skaper. Denne døren er troen på den Herre Jesus Kristus, som da også gjør ethvert annet forsøk på å nå frem til Gud, både forgjeves og håpløst. ”Intet menneske kan komme til Faderen, uten gjennom meg”.

AVBILDNINGEN AV DEN USYNLIGE GUD.

La oss nå gå over til det 14. verset i Joh.1. Vi har allerede snakket litt om det, men la oss gå tilbake her nå, da vi har helt og fullt fastslått at Gud har skapt alle ting ved sitt ord. Disse var Hans tanker, før han begynte å tale. Når du leser i disse forskjellige skriftsteder, at Gud skapte alle ting gjennom Jesus Kristus, så må du samtidig merke deg at skribenten taler ut i fra det standpunkt at den evige Ånd dvelte i dette kjødet, og tro ikke at Jesu Kristi kjød hadde noe som helst å gjøre med selve skapelsen. Vers 14. ”Og ordet ble kjød, og tok bolig i blant oss, og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne har fra sin fader, full av nåde og sannhet.” Hvordan ble så dette ordet til kjød? Gud, i sin suverenitet skapte en celle med liv, ved å tale frem ordet, og han plasserte den i den unge kvinne Marias liv. Slik ble selve ordet til kjød, for Gud selv ville inkarnere seg i dette kjødet. Han skulle bli selve avbildningen av den usynlige Gud.

Enda finner vi at Jesus sier, ”Sønnen selv kan intet gjøre”. Og her taler han selvfølgelig ut fra kjødets tilstand. For intet var jo umulig for denne evige ånden som bodde i dette kjødet. La meg så lese et skriftsted fra Joh.5:19, og når vi leser det, så vær så snill å forstå, at Sønnen refererer til kjødet, den menneskelige side ved Jesus Kristus, og faderen her refererer til den evige ånd, (GUD), som tok bolig i dette mennesket av kjød og blod. ” Da sa Jesus til dem, sannelig, sannelig sier jeg eder, sønnen selv kan intet gjøre, men det han ser Faderen gjøre det gjør han, for slik som faderen gjør, gjør også sønnen likeledes.”

SANNHETEN VIL FORANDRE DITT LIV.

Brødre og søstere, jeg må si dette nå, for dette budskaps skyld, at folk som er blitt opplært til å tro at Gud er tre personer, vil også lese vers som Joh.5:19, og da være villig til å kjempe mot enhver som kommer på å nevne det faktum, at Gud, er EN, og ikke TRE personer. Hør på meg nå, hvis du er en av disse personene som tror det slik, så prøv og forstå, at hele dette budskapet er publisert just for å kunne gi deg en sjanse til å erverve, gjennom åpenbarelsen i skriften, selve forståelsen av Guddommen. Og hvis du da er villig til å være ærlig mot deg selv, innfor Guds nærhet, som vi nå taler inn under, og legger i fra deg alle dine tradisjonelle læresetninger som du måtte ha fra før, og helhjertet forsøker å studere dette budskap, så kunne nettopp dette forandre hele ditt liv.

For videre å forklare at GUD ER EN ÅND, skal vi nå lese Joh.4:22 – 24. og vil legge spesielt merke til vers 24. Jesus taler disse ordene til den Samaritanske kvinne, som kom til Ham mens han var ved Jakobs brønn en dag. Vers 6, forteller soss at han var trett etter reisen. Med andre ord, han ville hvile seg litt. Dette skriftstedet i seg selv, bevitner jo bare den menneskelige side ved Jesus. For Gud, som jo er en Ånd, kan ikke bli trett. (Dette sier jeg til deg, som forsøker å plassere Jesus Kristus som den andre person i treenigheten, som i begynnelsen sa, ” La oss gjøre mennesker i vårt bilde”. Dersom han hadde vært der i begynnelsen, så hadde han ikke sittet der ved brønnkanten, trett etter en vandring). Nei, Gud, (som er en ånd) sa til sine Englehærer, som var hans hjelpere under skaperakten, (og disse er også åndevesener) ”La oss gjøre mennesker i vårt bilde” (Med andre ord åndelige vesener), men her satt altså Jesus, (en ung mann, først i trettiårene) ved brønnkanten, både trett og tørst. Og her kommer en kvinne fra Samaria for å hente vann. Han spør henne da om å få vann av henne. Kvinnen sytes at det var rart, at en jøde kunne spørre henne om vann, siden jøder og samaritanene ikke har samkvem med hverandre. Men Jesus fortalte henne, at dersom hun hadde visst hvem det var som talte med henne, så ville hun ha spurt Ham, og han ville ha gitt henne det levende vann. Samtalen fortsatte videre, og så sa Jesus til henne, ”Enhver som drikker av det vann som jeg gir, skal aldri mer tørste, men det vann som jeg gir blir i Ham en kilde som springer frem til Evig liv”. (Han taler her om den Hellige Ånd, denne evige livs ånd.) Som de

her fortsatte å samtale, så begynte samtalen å dreie seg om hvordan man skulle tilbede Gud. Dette fører oss frem til vers 22 ”Dere tilbeder det dere ikke kjenner: Vi, (Jødene) vet hva vi tilbeder, for frelsen kommer fra jødene. (Han kom til jødene først, og de forkastet Ham.) Men timen kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbede faderen i ånd og sannhet: for det er sådanne tilbedere Faderen vil ha. (Hvis du da fremdeles forsøker å tilbede Gud, og samtidig tror at han (I entall) er tre personer, ja da tilbeder du Ham ikke i sannhet) 14: GUD ER ÅND, (og ikke en far og en sønn og en ånd, som samarbeider som tre distinkte personer i en treenighet, som den babylonske tradisjonen lærer det: OG DE SOM SKAL TILBEDE HAM, MÅ TILBEDE I ÅND OG I SANNHET”.

IDENTIFIKASJONEN AV DEN UKJENTE GUD.

Når du tar for deg ordet far, om et menneske, så har du der en person som kan bli sett, hørt, berørt, eller kan ha samfunn med, gjennom de fysiske sanser. Men når dette samme ordet blir brukt om Gud, så forteller det om Hans alle steds nærværende ånd, som ikke kan tilbedes eller has samfunn med gjennom de fem sanser. Videre, som vi sa det i begynnelsen, Han er en far, på den måten, at alt har sin begynnelse i Ham. Han var ikke noen Gud, før etter han hadde skapt noen som kunne tilbede Ham. Når han blir kalt far, så er det fordi at alt liv kommer fra Ham.

Det er intet å undre seg over at Paulus talte som han gjorde, når han sto der midt på Mars høydene i Aten, i Grekenland den dag. Han hadde sett et alter som var viet til DEN UKJENTE GUD; da han passerte dette sted. Derfor nå disse filosofene trengte seg på ham for å få ham til å forklare for dem denne fremmede nye lære som han hadde fortalt om rundt om på markedsplassen, og i synagogene, så sa han. Jeg skal nå fortelle dere om denne ukjente Gud som dere i vankundighet ikke har tilbedt. Denne Gud er det som er skaperen av denne Himmel og jord, og alle ting som lever på den. Vi er alle kommet frem på grunn av hans skapelsesplan. Og han har gjort mennesker av ett blod ut av alle nasjoner, slik at de kunne bo her på jorden, og satte dem faste tider og grenseskjell mellom deres bosteder. Dette er ikke et verbalt sitat fra skriften, men det er i sannhet Paulus` tanker til dem, mens han talte med dem. Ap.gj.17.

Når du da begynner å tale om opphav, så må du nødvendigvis komme tilbake til en kilde som kunne gi liv. Derfor når vi refererer til Gud som vår far, så fastsetter ikke det ham som noen visuell eller synlig person, som kan bli sett med det blotte øye. Det fremstiller Ham heller som den kilden ved hvilket livet utspringer fra, eller dets opphav. Gud, som er en ånd, begynte å uttrykke seg på denne jorden ved å bringe frem liv, som brakte med seg en gjenkjennelse eller lignelse av seg selv. Men han gav dette avkommet en jordisk skikkelse, som kunne ha fysiske kontakt med jorden. Før Adam var ulydig mot Gud, i Edens have, så kunne han bevege seg fritt i den åndelige verden, Ja like fritt som han kunne kjenne kontakten med de naturlige omgivelsene som han var satt i blant. Han gav frivillig avkall på denne friheten (på en måte) og plasserte skylden og synden ned gjennom hele den menneskelige rase.

ÅPENBARINGEN ER NØKKELEN.

Venner, vi prøver å legge dette budskapet så klart og enkelt frem, ved skriftstedene som mulig, men jeg er fullt klar over at der er fremdeles en masse mennesker som vil forsøke å fortolke disse skriftstedene på en kjødelig måte, (eller skulle jeg heller si, på en naturlig måte). De trekker disse tingene frem fra det menneskelige standpunkt. Jeg er her for å fortelle deg, at de kan ikke bli forstått uten at du har en åndelig åpenbaring. Det er derfor at Jesus sier til Peter, (matt. 16:17) ”Kjød og blod har ikke åpenbart deg dette men min fader, (ikke en fysisk person, men en ånd) som er i himmelen”. Hva er det han da snakker om? Han, Jesus, hadde spurt sine disipler om, hvem menneskene sa de trodde at menneskesønnen var? Naturlig sett så svarte de da i henhold til hva de hadde hørt av massene, men så spurte han dem på en annen måte. Og da ville han at de skulle gi Ham sitt eget svar. ”Han sa da til dem, men I, hem sier I at jeg er?” Peter var alltid den impulsive mannen i blant dem, og før noen annen kunne svare, så stormet han frem med, ” Du er Kristus, den levende Guds sønn.” Hvordan visste han det? Her hadde vi selveste livgiveren, inkarnert i kjød, som sto der og talte til sine disipler. Men hvordan visste de hvem han var? Ikke noe menneske hadde sett faderen, men her var han åpenbart, (hele Guddommens fylde bekledd Jesus Kristus) i kjød, under samtale med dem på deres eget menneskelige plan,

og Peter gjenkjente Ham som Kristus selv, den salvede, som deres forfedre hadde lengtet etter å få se. Hvordan visste han det? Det var bare en måte som han kunne vite det på. Og det er den samme måten som bare du og jeg også kan få vite det på. Det skjer gjennom åndens åpenbarelse. Mennesker kan henvise deg til en åpenbarelse, men uten at Gud selv åpner dine øyne og din åndelige forståelse, så er alt det du kunne ha, kun en kunnskap i ditt hode. Og den vil aldri kunne bli en del av deg, som en åpenbaring ville det.

DEN MENNESKELIGE SIDE AV JESUS.

For ikke lenge siden så fikk jeg et brev, med et spørsmål, som jeg ikke forsøkte å svare på i noen personlig korrespondanse. Jeg tenkte at jeg heller skulle vente til jeg fikk et budskap å forkynne, som kunne besvare dette spørsmål, og så heller sende det ut i ” The Contender”, for det var sikkert mange som satt med det samme spørsmålet. Spørsmålet var, Bro. Jackson, jeg tror på Guddommen, som En Gud, og jeg tror at Jesus Kristus var ikke noen annen enn Gud manifestert i kjød, men jeg har et spørsmål: Hadde Jesus en menneskelig natur slik som andre mennesker har det? Ja, det har han absolutt! Legg nøye merke til. Når livet kommer til syne i menneskelig kjød, så kler det seg med en menneskelig natur. Og det like så meget som det har en guddommelig side. Den menneskelige side som er fremkalt av skaperen, er der for å kunne ha en intim kontakt med berørlige ting, like så meget som den guddommelige side er der for å kunne ha den intime kontakt med den åndelige del av verden. Og som vi tidligere sa, når det kommer til den kjødelige siden av mennesket, så er der ikke to mennesker som er nøyaktig like. Og skulle du enda finne to mennesker som var nøyaktig like av utseende, så ville du ved en nærmere undersøkelse få se at deres smak og bedømmelse ikke alltid var den samme. For eksempel, så ville den ene kanskje like Krisebærpai, og ikke synes om noe om eplepai, mens den andre kunne være vill etter eplepai, men ha mindre lyst på det andre. Eplepaien ville få smaks sansene til å løpe i vann, akkurat slik som mine gjør det, når det snakkes om Kirsebærpai. Med andre ord, så kan du være sikker på at Jesus hadde sine smaks sanser. Han hadde lengsler og lyster akkurat som noen annen person måtte ha det. Ellers kunne det jo ikke ha blitt sagt om Ham, som i Hebr.4:15, ”Han underla seg ikke disse prøvelser og lot dem drive seg.

Men det poenget som vi her forsøker å peke på er, at dersom Jesus hadde vært KUN Guddommelig, uten noen menneskelig natur, så kunne han ikke ha blitt fristet.

Dette er et av de områder som mennesker har deres største vanskeligheter med Guddommen, når det gjelder og forstå den. De kan ikke forstå hvordan Jesus kunne være så menneskelig som oss andre, og enda kunne være den fullkomne lignelse på den Evige Gud, og manifestere Guds verk blant menneskene. Vi har to ekstreme fraksjoner i den religiøse verden rundt dette emnet. En gruppe holder seg fullstendig til Hans guddommelige side og benekter noen form for menneskelige følelser og reaksjoner i Jesu liv, men den andre fraksjon fornekte helt hans guddommelighet. De proklamerer at han bare er en annen menneskelig skapning, kommet ut av intet, akkurat som alle andre skapte ting. Sann åpenbaring forårsaker at vi må si, at begge disse fremtoninger er feilaktige. Alt vi da trenger å gjøre, er å studere de fire evangeliene nøye, og merke oss alle de ganger hvor hans menneskelige sider er fremtredende, så vel som alle de ganger hans Guddommelige sider blir åpenbart. Når han gråt over byen Jerusalem, og reaksjonen på beretningen om Lasarus død, var alle menneskelige reaksjoner. Da han stanset i Martas og Marias hjem, hvor Lasarus deres bror bodde, så var det hans menneskelige valg. Men når han sto der foran graven, når Lasarus hadde ligget der i fire dager, og han ropte ut med en høy røst, "LASARUS, KOM UT" da var det Guddommen som talte. Dette kom ikke ut fra den menneskelige side ved Ham. Fra det menneskelige standpunkt så var Jesus meget glad i denne mannen Lasarus, men for å videre vise dere den Guddommelige side ved Jesus, så la meg vise deg at, han kalte aldri denne Lasarus til å bli en av sine Apostler. Han vandret langs sjøkanten og kalte menn, som var fiskere, som luktet og var preget av det yrket som de levde med, og han sa til dem "Følg meg, og jeg vil gjøre dere til menneskefiskere". Hvorfor? Jo, for dette var den forutbestemte Guds plan, som var ordinert slik før verdens grunnvoll ble lagt. Disse var de menn som var utvalgt av Gud til denne tjeneste, mens alt enda bare var i hans tanker, før han begynte å tale til eksistens. Hvis da Jesus hadde valgt ut sine disipler fra den menneskelige side, i seg, så hadde han måttet være rundt disse menn til han hadde fått dem som sine nære venner, og så hadde han kunnet utvalgt seg dem som gjorde mest inntrykk på Ham. Men han

utvalgte seg ikke mennesker slik. Han valgte dem ved åpenbarelse ved Ånden, da han enda ikke hadde prøvet noen av dem, og deres troskap. Vi må da si det på denne måten, Gud talte til dem gjennom Jesu lepper og han sa til dem, ” FØLG MEG.”

OVERGITT TIL DEN GUDDOMMELIGE HENSIKT.

Vi har her brukt noen få illustrasjoner for å vise deg, at Jesus Kristus både var Guds sønn og menneske. Så forsøk nå ikke å bruke det som vi her har sagt, og prøv på å atskille den menneskelige side i Ham fra den Guddommelige. Du kan ikke gjøre det. Ved ånden kan vi her se at Kristus og Gud, er En. Ta for eksempel, når Lasarus`søstre sendte bud etter Jesus, om at deres bror var syk, (Joh 11:3) så sa de, ”Se ham du elsker er blitt syk.” Merk deg vers 4 her. ”Da Jesus hørte det, sa han, denne sykdom er ikke til døden, men for at Gud skal bli herliggjort, slik at Guds sønn kan bli forherliget gjennom dette.” Det neste verset forteller oss hvordan Jesus elsket Lasarus, og hans to søstre. Og vi vet at dersom Jesus hadde latt de menneskelige følelser styre seg i denne sak, når han mottok beskjeden, så hadde han sikkert satt kursen mot dem med en gang, men han overga sine menneskelige følelser til den Guddommelige hensikt som var blitt utarbeidet ved den hendelse. To dager senere, når han og hans disipler samtalte, så fortalte Han dem rent ut, at Lasarus allerede var død, og Han sa til dem, ”Jeg er glad å deres vegne at jeg ikke var der, slik at dere nå kan tro.” Han ventet til mannen var død, og så drog han bort og reiste ham op fra de døde. Dette var Gud i aksjon. Den menneskelige respons er ikke slik i det hele tatt. Han elsket dette folket rent menneskelig, like så vel som han gjorde det rent guddommelig, men for den Guddommelige hensikt, så hadde Gud en spesiell vei for hver situasjon i Jesu liv, når han vandret her på jord blant menneskene. På den andre side så er det meget dåraktig for folk å tro, at enhver liten samtale som Jesus hadde med menneskene alltid var Guds eget ord. Jeg tror at han hadde like så meget kommentarer til blomstenes verden, eller om den gode kalde brisen som kunne komme i blant, som noen annen mann hadde det. For enda gjennom blomstenes liv, og gjennom den brisen som kom, var formet av den ånden som bodde i Ham. Selve kjødet hadde ingen ting å gjøre med noen av delene, i selve skapelsen, men nå er Gud kommet ned og tatt bolig i menneskelig kjød, og han bruker da dette kjødet for å

kommunisere, og ha felleskap på det menneskelige plan. Bibelen går ikke i detaljer i denne sak, men det trenger den heller ikke gjøre. Vi vil selvfølgelig ikke ha noen vanskeligheter med å tro, at Jesus, mens han var en liten gutt, lekte på gatene der han bodde, akkurat som andre barn. Og han lekte også med dem. Hvis han hadde holdt seg i ensomhet, som så mange mener at han gjorde, når han vokste opp, så ville han aldri ha gått ut til massene senere. Jeg tror at han, som et barn, visste hele tiden, at han var et utvalgt redskap for faderen, Denne evige ånd, som han skulle tjene senere i livet. (Det betyr ikke at han ikke levde for Ham på det yngre stadium.)

Du kan merke deg Jesus som 12 åring, når Josef og Maria tok ham med til Jerusalem, til påskefesten, for det var skikken. Men der forlot de Jesus, han ble ikke med tilbake i følget, og når de da returnerte for å lete etter ham, så fant de ham inne i Templet, hvor han satt midt i blant lærde menn, som underviste i Mose lov. Der satt han og hørte på dem, og han stilte dem også spørsmål, på en slik måte at de ble forbauset over hans forstand og svar. Når da hans mor spurte ham om hans gjerninger, så svarte han, ”Visste I ikke at jeg måtte være i min Faders hus?” Han snakket ikke om Josef, når han talte slik til Maria, nei han talte om den evige ånd (Gud), som hadde skapt denne celle i Marias liv, da hun enda var en jomfru, da han sendte sin engel til henne og fortalte henne hva barnet skulle hete. Han skulle være den høyeste Guds sønn. Og hans navn skulle kalles Jesus. Gjennom dette så forstår vi at Jesus visste at han hadde en gjerning å fullføre, som skulle bli over det ordinære menneskelige nivå, men det holdt Ham ikke borte fra det å være en vanlig mann som alle andre, rent biologisk sett. Skriften sier, at etter hendelsen i Templet når han var 12 år, så drog han tilbake med Josef og Maria, til Nasaret, deres hjemby, og han var dem lydige. (Luk 2:51.) Han vokste opp fysisk til en alder med mental forståelse. Dette setter et eksempel for livet på denne jorden. Vi har ingen fortellinger om hans liv, mellom Jesus fra 12 års stadiet, og frem til at han blir 30. Da kom han for å bli døpt av Johannes, døperen. Men du kan være forvissset om en ting, Jesus var ikke noen rebelsk tenåring som likte å oppføre seg som om han visste alt her på jord. Og at da Josef og Maria, i hans øyne, var noen gamle omtåketete mennesker som ikke visste noen ting om hvordan tingene skulle kunne gjøres. Nei Han var dem

lydige i alle ting, slik som enhver tenåring skulle være ovenfor sine foreldre.

JEG ER OPPSTANDELSEN.

Jeg vil nå komme tilbake til Lasarus, for denne historien som er fortalt i Joh. 11. hjelper oss til å se begge sider av Jesus så klart. Her ser du hans Guddommelige side eller natur på den ene side, og hans menneskelige side på den andre. Jesus var i de nedre deler av Jordan, hvor han forkynte, når dette ordet nådde Ham, at Lasarus som han elsket var syk. Han sendte en beskjed tilbake til Marta og Maria, og ble der i enda to dager etter dette, hvor han prediket for dem som var kommet ut for å høre på Ham. Hans svar til budbærerene kom ikke fra hans menneskelige natur, men direkte fra Hans Guddommelige natur, for han visste meget godt, når han talte disse ord til dem, at Lasarus kom til å dø meget snart. Og det lød vel heller for disse budbærerene som om han ikke brydde seg om Lasarus i det hele tatt. Dette fikk kanskje disiplene til å undre seg, når han to dager senere sier til dem, ”Vår venn Lasarus sover, men jeg går nå for å vekke Ham opp av søvnen ” Hans disipler tenkte at Lasarus bare hadde tatt en hvil, og at han ville være alene om dette. Men dette ble gjort for å vekke deres oppmerksomhet; derfor fortalte Jesus dem rett ut, at ” Lasarus er død.” Når han da hadde snakket ut om dette emne til sine Apostler, setter han kursen for Betania. Ved den tid han ankommer dit, hadde Lasarus allerede vært død i fire dager. Det var altså fire dager siden han hadde dødd. Når han da ankom, så kommer en av søstrene løpende ut for å møte Ham. Og hun sier, Herre, dersom du bare hadde vært her, så ville ikke min bror vært død. De hadde sett hva han gjorde med enkens sønn i Galilea, og alle disse andre tingene, men her sier Maria, Herre, hvis bare du hadde vært her, så ville han ikke ha vært død. Det viser oss at de så på ham direkte fra et menneskelig holdepunkt. Marta fortsatte med å si, men jeg vet hva enn du beder Gud om, så vil Ham gjøre det for deg. Da er det at Jesus sier til henne, din bror skal stå opp igjen. Marta svarer til bake, jeg vet at han skal oppstå på den ypperste dag, i oppstandelsen. Men Jesus svarte, JEG ER OPPSTANDELSEN. (Nå begynner samtalen å gå virkelig dypt her. Det ser ut som om Jesus ønsker å se hva for åpenbaring hun egentlig kunne få ut av dette.) Dette får Jesus til å si, Den som lever og tror på meg, skal aldri dø. Dette er et åndelig utsagn, for mer enn 1900 år har passert,

og alle de som trodde på Ham etter dette, er fysisk sett døde, men de lever åndelig sett. Og når du fører dette over til tidsaldrenes ende, så vil det henviser til en gruppe mennesker som aldri vil dø, verken fysisk eller åndelig.

LASARUS STO OPP FRA DE DØDE.

Marta kaldt på sin søster, og sier til henne, Mesteren er kommet, og Han kaller på deg. Da Maria hører dette, løper hun til Jesus og sier mye av det samme som Marta allerede hadde sagt, men på dette tidspunkt gråter de fleste av dem, og Jesus spør dem, hvor har dere lagt Ham? De svarte Ham, kom og se. Og rett her er det at det blir fortalt, JESUS GRÅT. Noen sa da, se hvor mye han elsker ham. Men andre igjen sa, kunne ikke denne, som åpnet de blindes øyne, gjort at denne ikke var død. Deres mangel på forståelse fikk Jesus til å ryste i ånden med seg selv, som de kom nærmere til graven. Men når de kom dit hvor de hadde lagt ham, sa Jesus til de menn som var sammen med Ham, ta bort steinen. Marta sa, Herre, han stinker allerede, for det er allerede den fjerde dagen. (Det ser ut som det samme som kritikkerne tror om Jesus, for de mener at han måtte ligge i graven i fulle 72 timer for å kunne oppfylle skriften. De burde lære litt av den hendelsen med Lasarus`død og oppstandelse. Ved dette ser vi, at når Lasarus passerte den tredje dagen, så luktet det av ham allerede, og enda så insisterer våre kritikere på at Jesus måtte ligge der i fulle 72. timer for å fullbyrde skriften. Da burde de gå rett over til et annet skriftsted, som de da måtte trampe over. Det er Davids profeti i Salmene 16:10, hvor han sier, ”Du vil ikke forlate min sjel i Helvete, heller ikke vil du la den hellige gå i forråtnelse, ” (her tales det om Jesus). Når du passerer det punkt at du er på veg inn i den fjerde dag, da visste dette folket at dette legemet ville stinke allerede. Og Jesus hadde vel vitende, ventet inntill denne mannen hadde kommet til et slikt punkt i dødsprosessen, bare for å bevise at når man kommer til det evige liv, som er kilden til alt liv, så er ikke begrensninger og omstendigheter avgjørende for saken. For ut av denne hendelse skulle mange komme til tro, og få en åpenbaring. Det var en ganske stor mengde mennesker som hadde samlet seg på dette tidspunkt, da steinen ble tatt bort fra graven, (eller hulen) hvor Lasarus lå, og mange av dem gråt. Men all oppmerksomhet ble nå rettet mot Jesus. Hva ville han nå gjøre? Dette var det spørsmål som regjerte i alles tanker,

som sto der den dagen. Jesus løftet sine øyne mot himmelen og ba en kort bønn, i takksigelse til Ham, og så ropte Han med en høy røst, ”Lasarus kom ut” øyeblikkelig, kom den mannen som hadde ligget der i fire dager, og sto rett foran dem, fremdeles bundet på hender og føtter med lik klærne på. Han sto der foran dem i live, men han hadde fremdeles lik klærne på, akkurat slik som de hadde lagt ham i graven. Han så kanskje mer ut som en mumie, og kunne ikke få løst seg selv fra disse klærne, men priset være Herren! Han var i live. De ord som hadde kalt Lasarus til live igjen, kom fra de samme leper, som hadde hatt samfunn med ham og hans søstere i tidligere dager, men på denne dagen så var det Guddommen som talte. Dette gud – menneske kunne gråte i det ene minuttet, på et rent menneskelig grunnlag, og så tale livet tilbake til en mann i det neste, dette var noe et vanlig menneske ikke kunne gjøre.

KAN GUD GRÅTE?

Kristne vitenskapsmenn, sammen med mange andre, forneker Jesu Kristi Guddommelighet, nettopp fordi han gråt. De sier, hvis han var Guddommelig, da kunne han ikke gråte. Det er sant at den alle steds nærværende ånd, som fyller hele universet, ikke kan gråte, ganske enkelt av den grunn at en ånd ikke har noen tårekanaler. Men når denne mektige ånd inkarnerer seg i et menneskelig legeme, selv om denne mannen er menneskelig kjød i alle ledd, så er han også Guddommelig i alle ting i henhold til sitt kall. Brødre og søstere, det ser kanskje ut som om vi dveler ved dette området lenger enn vi tenkte vi skulle, men forsøk å være tålmodig for deres skyld som har hatt så mye problemer med å forsøke å forstå Guddommen. Dette er den mest viktige åpenbaring en person kan få tak på. For alle de andre ekte åpenbaringer henger fast i kjennskapen til å vite hvem Gud er og åpenbaringen om det. Dersom jeg holder på et punkt en liten stund, så kan det gi enhver en sjanse til å tenke seg om, og gå igjennom de ting vi taler om. Og vår eneste grunn til å trykke et slikt budskapsom dette, er for å kunne hjelpe disse som har lengsel etter sannheten. Vi gjør det ikke for å kritisere noen andre. Gud er opphavet til alt liv, og gud – mannen Jesus Kristus, er ikke noe annet enn den fulle forklaring og åpenbaring av denne ene Gud. Han kunne føre en natulig konversasjon med sine venner, men du kan være sikker på dette, at han deltok aldri i fargede diskusjoner for å ta parti, og tok heller aldri parti i

dåraktige aktiviteter. Han var uten synd i alle aspekt i dette liv. Når han talte om de åndelige ting, så kunne han si, disse ord som jeg taler med dere, de er ikke mine ord, men min faders. Derfor når jeg taler med eder, så er det ikke av meg, men av min fader jeg taler. De ord jeg taler til eder er ånd og liv. Hvorfor? Fordi han var den fulle forklaring av Guds tanker. Skriften forklarer, at han var full av nåde og sannhet, og at i Ham var der ingen løgn. Han var den kilde, ved hvilket all nåde og sannhet ble presentert gjennom til menneskeheten fra opphavet og kilden til alt liv, Gud den evige og suverene ånd. Gud er alle tings opphav og selve kilden til all sannhet, og gjennom Jesu legemlige vandring, ble denne strømmen kanalisert. Jesus ble utvalgt til dette av Gud, før denne verden ble skapt.

NÅ SER JEG!

Grunnen til at jeg valgte å bringe dette budskapet fra en nytestamentlig hendelse, var for å vise denne artikkels lesere, hvordan mennesker i den første menighetstid kom frem til en åpenbaring, når de fikk se Gud komme ned på deres plan. Hvis du kan se hvordan Gud definitivt virkelig kom ned for å vandre med mennesker på deres eget plan, så vil det kunne bedre få deg til å forstå, senere, som vi kommer tilbake i det gamle testamentet, at dette er en åpenbaring gjennom hele Bibelen. For senere i vårt budskap skal vi gå tilbake til 1.Mosebok 1:26-27, hvor Gud sa, la oss gjøre mennesker i vårt bilde, og da skal vi forsøke å dekke denne Guddommen fra så mange sider av skriften som det er mulig for oss. Vi er fullstendig klar over at det ikke kan være to separate åpenbaringer over noe emne som blir tatt ut fra denne Bibel. Derfor vil vi ved Guds hjelp forsøke å klarlegge denne åpenbaringen om Guddommen så godt som mulig, slik at den vil kunne feie unna alle andre versjoner, laget av mennesker. For de har ikke denne åpenbaringen gitt fra Guds ånd.

Alt som kalles ekte åpenbaring, må nødvendigvis stemme med alt det andre som står i skriften. Og det vil da også i avslutningen kunne gi oss et helt og underfullt bilde av tingene. I dette budskapet vil vi også behandle de 7 Guds gjenløsernavn, som Han er kalt med. Vi vil også bevise for dere at Gud aldri har talt om seg selv i noen flertallsform. Treenighetslære leser spesielle vers i vår Bibel, og det uten åpenbaring, for de gjør det samme som Nikodemus gjorde, da Jesus fortalte ham at et menneske måtte

bli født på ny, for å kunne se Guds rike. Nikodemus så på det som Jesus sa, kun fra et naturlig synspunkt. Han sa til Jesus, hvordan kan et menneske igjen komme inn i mors liv for så å fødes på ny? Et hvert menneske som ser inn i Bibelen og finner ut at Gud er tre forskjellige personer, som bare arbeider i en perfekt forening med hverandre, er like så kjødelig sinnet i sin tankebane som Nikodemus var det. Brødre og søstere, jeg sier ikke dette for å gjøre narr av noen. Jeg sier dette som et faktum, for det var en tid i mitt liv, at jeg var like så kjødelig i min tankebane som det Nikodemus var. Og hadde det ikke vært for Guds nåde, så hadde jeg vel fortsatt vært like blind. Men priset være Hans navn, han åpnet mine øyne og så kan jeg se. Og som jeg nå har fått mitt syn, så har jeg en lengsel etter å fortelle dere også denne åpenbaring, slik at dere kan få se dette. Når du først får se hvem Jesus virkelig er, så vil du også bedre kunne forstå dybden i det han sa til den samaritanske kvinnen ved brønnen den dagen i Joh.4. Jesus sa til henne, viste du bare hvem det er som sier til deg, gi meg å drikke, så hadde du bedt ham, og han ville ha gitt deg det levende vann. Litt senere sa Han til henne, ” Den som drikker av dette vann som jeg vil gi, skal aldri i evighet tørste igjen; men det vann som jeg gir, blir i ham en kilde med vann som veller frem til evig liv.” Disse ord kom fra leppene til den mann som kalles Jesus Kristus. Men det som han sa, sprang ut fra den Faderen som fylte ham, som var inne i Ham.

JOHANNES SÅ BARE EN

Hver gang en treenighetslærer hører uttrykket FADEREN, så tenker han straks på en tredje person, og derfor, når de da hører om Den Hellige Ånd, så tenker de også straks på en tredje person. Du kan vise dem skriftsteder som, 1.Tim. 3:16, ”Og stor er denne hemmelighet om Guddommen, Gud ble manifestert i kjød, rettferdiggjort i Ånd, sett av engler, forkynt ut til hendningene, trodd i verden, og opptatt i herligheten,” Og samme hvor mange skriftsteder du forsøker å vise dem, hvor det uttrykkelig står at Gud er EN, og at Jesus Kristus er EN, så vil de fremdeles argumentere med deg til de er blå i ansiktet, hvis du bare holder på lenge nok.

De vil fortelle deg, ”Jeg vet at det er tre. Bestemor hadde en gang en visjon hvor hun ble rykket inn i Himmelen, og hun så dem alle tre.” La meg si dere en ting; hvis din bestemor fikk se tre personer der, så var hun i

alle fall ikke i Himmelen. Jeg sier ikke at hun var et visst annet sted, men en ting er da sikkert, hun drog ikke til himmelen for å se tre personer der. Johannes var også i himmelen, bortrykket i ånden, og han så bare ÈN. Og det har ikke vært noen andre der oppe siden da som har sett mer enn èn. Han så èn og denne ene var Den Herre Jesus Kristus, og han satt der på en trone, men en dag, som er nært forestående, så kommer Jesus til å forlate denne tronen, og komme tilbake for å hente en gruppe mennesker som har visst hvem han egentlig er, og som da har blitt likedannet til hans bilde. Jeg sier ikke her at de alle sammen er fotografisk lik Ham, men rent åndelig sett, i alle deres aspekter så vil de være Ham like.

PAULUS`S ÅPENBARING.

Så langt så har vi basert det meste av våre henvisninger til apostelen Johannes skrifter. Han var en av de fiskere som vandret i Jesu fotspor i 3 ½ år av hans tjeneste her på jord. Men nå vil jeg vi skal gå til Efeserbrevet 1:1, for å ta for oss noen andre skiftsteder av en annen apostel, en som aldri vandret sammen med Jesus. Og han er den som har skrevet det meste av det Nye Testamentets brever. Hans åpenbaring går helt i tråd med det som Johannes vandret i og trodde på. Det er selvfølgelig Paulus vi her taler om. Legg merke til hvordan han starter sitt brev til Efeserne. ”Paulus, Jesu Kristi apostel, etter Guds vilje, (han var ikke tilbakeholden når han proklamerte sitt apostelebbe, enda han ikke var en av de originale tolv apostler), til de Hellige som er i Efesus, og til de trofaste i Kristus Jesus”. Hedningkirkene ble grunnlagt på denne mannens åpenbaring og lære. Men Johannes avslutter sin personlige skriving med å skrive ned den siste åpenbaringen som ble gitt til menigheten da, nemmelig åpenbaringsboken, som vi kaller Guds kjærlighetsbrev til hedningbruden, selv om det meste av det er skrevet om Jøder.

Paulus var en mann som kunne stå opp å forsvare sin åpenbaring, så vel som sitt apostelembete. Hør bare hvordan han gjør det her i Galaterbrevet 1:10-12. ” Taler jeg nu mennesker til vilje eller Gud? eller søker jeg å tekkes mennesker? Søkte jeg ennå å tekkes mennesker, da var jeg ikke Kristi tjener. Jeg kunngjør eder brødre, at det evangelium som er blitt forkynt av meg, ikke er noe menneskeverk, for heller ikke jeg har mottatt det eller lært det av noe menneske, men ved Jesus Kristi åpenbarelse.”

Han fortsetter da å påminne dem om sitt tidligere liv som fariseer, og hvordan han gikk lengre i jødedommen enn de fleste, inntill den tid kom at det behaget Gud, som utvalgte ham fra mors liv av, tok ham ut og kalte ham ved sin nåde, for å åpenbare sin sønn i ham, slik at han kunne forkynne om Ham blant hedningene. Han fortsetter videre, jeg gikk ikke opp til Jerusalem med en gang for å konferere med de som var Apostler før meg, men drog heller inn i Arabia, og vendte så tilbake til Damaskus. Med andre ord, så tok han sine bokruller og drog ut i den Arabiske ørken, alene, og der ute lærte Jesus ham ved åndens åpenbarelse.

La oss nå gå tilbake til Ef. 1:2, og lese Paulus åpenbaring. ”Nåde være med dere, og fred fra Gud vår far, og fra Den Herre Jesus Kristus” Vel dette ville kanskje lyde for dere som om Paulus talte til to personer, når han hilste folket på denne måten. Men du vil se, ettersom vi leser videre ned gjennom dette kapittelet, at Paulus forklarer sin åpenbaring om Gud, på en meget klar måte. Men uten tvil er nok dette verset et av de skriftsteder som treenighetsfolket bruker, når de skal prøve å bevise deres treenighetslære. Det ser ut for meg, at noen mennesker plukker så mye på enkelte skriftsteder at det er umulig for dem, til slutt, å få tak på en åpenbaring med et helhetsbilde. Venner, jeg er så takknemmelig til Gud, at han åpnet mine blinde øyne, så jeg slipper å bruke opp all min tid på å plukke på skriftsteder, for å forsøke å finne ut av noe som skal bevise en lære som ikke er der i det hele tatt. Jeg behøver heller ikke å søke ut ting for ikke å krysse noens følelser i min forsamling. Når Gud åpner våre øyne for sannheten, så slutter vi med all plukkingen, og istedet begynner vi å holde fest for Herren. Det får meg til å tenke på den gang i mine yngre dager da kun en liten sum penger for en iskrem, syntes nesten uoverkommelig. Men når jeg først hadde slanten som skulle til, og var i stand til å dra til byen for å kjøpe den, så sto jeg ikke der og vurderte i tide og utide på hvilken farge eller smak jeg skulle ha på den. Var det bare iskrem der, så bare la meg få komme til, uansett hvilken smaksfarge det var på den. Jeg har det i dag på samme måte når det gjelder sannheten fra Guds eget ord; hvis det er sannhet, så la meg få den. Om den skulle såre mitt kjød eller skille meg fra noen, eller noe, som jeg hadde holdt meg til, så fikk det bare skure. Den eneste gangen jeg kan plukke og fundere, er når jeg skal gjøres sikker på om det virkelig er en sannhet som jeg mottar.

GUDS VELSIGNELSES KANALER.

Når Paulus sa, nåden være med dere, og fred fra Gud vår Fader, og fra den Herre Jesus Kristus, så gå da ikke rundt å tro at han der talte om to personer. Han møter dette på den samme måten som Johannes gjorde det. Akkurat som Johannes gikk tilbake til før tiden hadde begynt, slik gjorde også Paulus det, og dette er hans måte å imøtekomme dette på. Først så refererer han til Faderen, som er alle tings skaper, og så til (sønnen) Jesus selve vegen, som er den suverene, skapende ånds direkte personlige kontakt med sin skapelse. Du vil kunne legge merke til i vers 4. at Paulus tar sin åpenbaring hele veien tilbake til før verdens grunnvoll ble lagt, akkurat slik som Johannes, men la oss nå først lese 3. "Lovet være Gud vår Herre Jesu Kristi fader, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i Himmelen i Kristus Jesus." Legg merke til hvordan Paulus sier dette. Lovet være Gud (han som er selve objektet for all tilbedelse) og far (som har skapt oss alle gjennom sin skapende prosess) til vår Herre Jesus Kristus (selve den kanal som nåden og freden er blitt uttrykt gjennom til den menneskelige rase.) Paulus vet, og har også en lengsel til å la andre få vite, at det er gjennom Vår Herre Jesus Kristus at vi har tilgang til denne suverene, alltid tilstedeværende ånd. De åndelige velsignelser er, hva Gud gjør for oss gjennom den Hellige Ånd. Med andre ord, disse velsignelser ligger i Ånden, men Paulus lovepriser denne kanal som disse velsignelser utkommer igjennom for å nå til oss. (Den Herre Jesus Kristus). Ja vi er velsignet med all åndelig velsignelse i himmelske steder, men det er gjennom Jesus Kristus dette er muligjort. Da Jesus var her på jord, så var det bare en liten gruppe mennesker som han kunne nå, men når han drog opp til himmelen, så etterlot han seg et løfte. Du vil kunne finne det i Ap. gj. 1:5, 8. Like før Han drog opp, sa Han, " Johannes, han døpte eder visselig med vann (i vann), men I skal bli døpt i Den Hellige Ånd, ikke mange dagene heretter" Jeg vil at du skal vite, at når Jesus talte om dåp, så snakket han ikke om å skvette noen dråper vann på deres hoder. Han brukte heller ikke den terminologi å øse eller skvette vann på dem. Når han talte om dåp, så talte ham om å dyppe under, begrave, eller skjule helt. Det er dette Romerbrevet forklarer nærmere i kap. 6. Derfor vil ordet dåp alltid bety å dekke fullstendig over. Dette må da også overføres til ap.gj. 1:5, når de skulle døpes i den Hellige Ånd.

Jesus etterlot seg et definitivt løfte. De skulle bli fylt eller døpt i den Hellige Ånd, ikke mange dagene heretter. I vers 8. taler han nærmere om dette emnet. ”Men I skal få kraft i det den Hellig Ånd kommer over eder: og husk at han kalte det for dåp i vers 5. ” Og I skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.” Noen vil da her si, men dette var jo kun for folket i den første menighetstid. Nei, det er for så mange som Gud kaller til. Vi skal her lese fra Ap.gj. 2:38-39, hvor Peter forkynner på pinsefestens dag, da tre tusen sjeler trodde, og ble døpt i vann, og mottok den Hellige Ånd. La oss lese her, ” Da sa Peter til dem. Omvend eder og enhver av eder la seg døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal I få den Hellige Ånds gave! For løftet hører eder til og eders barn og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller til.” Lovet være Herren, brødre og søstere, her er det at vi alle er inkludert i løftet. Kan du da se hvor dette plasserer oss, når vi tror og adlyder evangeliet? Det betyr at vi alle blir gjort delaktige i de himmelske velsignelser som Jesus Kristus har lovet Guds familie, og utgytt sitt blod for, på Golgata kors.

HELLIGGJØRELSENS VEI.

La oss nå se på Efeserbrevet. 1:4, og se om ikke Paulus skulle ha den samme åpenbarelse, som Johannes om når Gud skulle sette i gang hjulene i sin store plan. Vi tar også med oss vers 3. igjen, for å få dem med oss i samme tanke. ”Lovet være Gud, og vår Herre Jesu Kristi far, som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelske steder i Kristus. (Merk dere nå) Når Gud har utvalgt oss i Ham, (når da?) før verdens grunnvoll ble lagt, (når du velger så får det deg til å tenke, meditere og planlegge, det er også hva Gud gjorde før han i det hele tatt uttalte et eneste ord) at vi da skulle være hellige og ulastelige for hans åsyn i kjærlighet. Vi legger også våre planer for fremtiden, men fordi vi ikke vet hva fremtiden vil bringe, så vil alle våre planer kunne bli forandret etter omstendighetene, derfor kan vi bare legge oss opp foreløpige planer. Men slik er det ikke med Gud. For alle planene for hele den tidsepoke som menneskeheten skulle leve under, både for denne tid og for evigheten. Dette gjorde Han før denne verdens grunnvoll ble lagt. Og det er ikke noen som kan forandre en eneste en av hans tanker eller planer, slik at de

ikke skulle kunne skje slik som han har bestemt dem til å hende. Alle Hans evige tanker var ferdig planlagt, før han i det hele tatt begynte å skape. Som vi da tidligere sa, Jesu Kristi kjød, var ikke inn i bildet på dette tidspunkt. Det var bare der i Guds tanker, ettersom han tenkte og planla. Der var vi alle sammen på dette punktet. Vi ble et ferdig verk i Guds tanker. Hans hensikt med oss, var å gjøre oss til et objekt som skulle leve ulastelig, hellig og uten lyte, for hans åsyn i kjærlighet. Jeg stiller nå dere alle et spørsmål, hva vet mennesket om det å være Hellig? Ned gjennom tidene så har mennesket visst at Gud var Hellig, men hva vet den vanlige mann om det å bli hellig? Jeg stiller dette spørsmålet fordi jeg ønsker at du skal tenke deg litt om.

Vi ser her at Gud hadde til hensikt å skape seg en hellig ætt, og vi kan se i det Gamle testamentet, at mennesker har prøvd å skrive om Guds hellighet. Men før Han manifesterte seg selv i kjød, i den Herre Jesus Kristus, for ikke mer enn to tusen år siden, så hadde ikke mennesket nådd målet for helliggjørelse. (Eller de hadde ikke det virkelige mønsteret for et hellig liv.) De hadde ikke noe virkelig eksempel som de kunne justere sine egne liv etter. Men her ser vi Jesus, en mann med hele Guddommens fylde i seg, og vi lærer fra skriften at Gud hadde til hensikt å arbeide denne sin store plan om gjeløsning og hellighet inn i oss til vi ble likedannet i den samme lignelse som Jesus selv. Med andre ord, Gud hadde kommet ned og vandret blant menneskene i menneskelig kjød, i den hensikt å la menneskene få se hva for slags sønner det var Gud ønsket å ha, når hans gjeløsningsprosess var ferdig. Med andre ord, den eneste måten å bli hellig på, er å bli lik Jesus. Menneskelagde versjoner om hellighet, er bare djevelens måte å gjøre tingene på for å få folket til å vende sine øyne borte fra Jesus, og begynne å se på seg selv. Jeg har alltid sagt, at Gud fordrer et liv i Hellighet, men denne hellighet må være i henhold til Bibelens ord. Det finnes ingen akseptable etterligninger. Noen mennesker blir så opptatt i sine selvlagde ideer om hellighet, at de raser fullstendig ut over sidelinjen, og borte fra Herren. De blir så skakkjørt at det finnes til slutt ikke noen plass for Gud i deres liv.

Brødre og søstere, jeg må si dette her, for dette budskapets skyld. Jeg uttaler meg ikke på denne måten for å forsøke å ruinere noens trosliv. The Amish, folket og Menonittene, (to ekstremist grupper i U.S.A. som lever

tilbake i 1800 århundrene i levestil), er gode eksempler på menneskelaget hellighet. Jeg kunne også si det slik, de har funnet sine menneskelagde ideer om hva hellighet skulle være. De forneker eller forsaker alt som har med luksus å gjøre, ja de vil ikke en gang ha en bil. Mange av dem vil ikke en gang ha knapper i sine skjorter og jakker. Deres klessmote har vært den samme i flere generasjoner nå. Hvorfor? Jo fordi de tror at de andre former for klær er fullstendig verdslige. Det er ikke noe galt med det at folk vil ri på hesteryggen, hvis det er det de ønsker å gjøre. Jeg liker selv å ri på hesteryggen i blant. Men det ligger ikke noen form for hellighet i det, at jeg heller skulle bruke hesteryggen i stedet for bilen. Jeg vil bare si dette, og så går vi over til vers 5. Venner det er en meget fin linje, eller skal vi heller si, en liten margin mellom gudelighet og verdslighet, når vi ser det fra Guds ords synsvinkel. Derfor er det at vi må ha den Hellige Ånd. Gud ønsker at vi skal være Hellige, men det må være Hans hellighet. Og her finnes det ikke noe kart som vi kan ta for oss, henge opp på veggen, å følge etter. Vi må være ledet av Guds Ånd.

FORUTVELGELSEN.

Vi lærer ut fra versene 3 og 4, at vi er velsignet med all åndelig velsignelse i himmelske steder i Kristus, og at det er alt sammen i henhold til Guds eget valg, før denne verden ble grunnlagt. Men se her hva vers 5 sier om denne operasjonen av Gud. ” I det han i kjærlighet forut bestemte oss til å få barnekår hos seg ved Jesus Kristus etter sin viljes frie råd.” Merker du deg at vi er forutvalgt etter Gud egen vilje? Det er en mengde evangeliske grupper som farer rundt i disse dager, som til det kjedsommelige terper på at alle og enhver kan bli frelst. Hva tro da du om det? De har fått denne ideen ut fra det skriftstedet i 2. Pet.3:9, hvor Peter taler om langmodighet og Guds nåde over oss, for det er ikke Guds vilje at noen skulle gå fortapt, men at de heller skulle komme til omvendelse. La oss da ta for oss dette skriftstedet på den riktige måten nå. Sier da dette skriftstedet oss, at alle kan bli frelst? Både Elias og Johannes skrev, den som vil, la Ham komme og drikke av livsens vannkilder frivillig. La dem komme, uten penger, ja la dem få kjøpe uten penger, men sier da dette oss at de alle skal bli frelst? Dette er Guds universelle kall til menneskeheten, men vi kan ikke sette disse skriftsteder over hode på alle andre skriftsteder som vi også må ta alvorlige. I Joh.6:44, sier Jesus, ” Ingen mennesker kan komme til meg,

uten at faderen (ånden) som har sendt meg drager på dem”: Så leser vi i det samme kapittel i vers 65, Han sa, ”Ingen kan komme til meg uten at det er gitt ham av min fader” Jesus sa også, ”mange er kalt, men få er utvalgt.” Så her kan du se, vi kan her begynne å rette opp våre tanker ved å sette disse skriftsteder på sin rette plass. Vi har derfor ingen autoritet til å deklare at absolutt alle kan bli frelst.

Vi vil også kunne se at menneskene ikke går etter Guds program, men Gud har fremdeles kontrollen over det hele. Men mange har sine tekstbøker, og sine kjødelige planer om det hele, men Gud bygger sitt kongerike på åndelig åpenbaring, som blir nedlagt i de hjerter som tror på Ham. Som jeg da ser det, så er den største grunnen til at så mange mennesker forsøker å bekjempe forutvelgelsen den, at de rett og slett ikke forstår den. De tenker seg hermed at Gud rett og slett skapte noen mennesker til å gå fortapt, og andre igjen til å bli frelst. Men det er ikke sannheten i det hele tatt. Det eng. ordet Pre.... taler om før, eller foran, og eng. destinasjon, taler om enden. Derfor har den alltid næverende Gud, som også har alle muligheter, og har all makt, og all kunnskap, som betyr at han vet og kjenner alle ting, visst før han skapte mennesket på denne jordens overflate, hvem det var som ville komme til å akseptere hans gjenløsningsplan. Og han visste da også hvem det var som ville komme til å forkaste den. Derfor er vårt endelige forutsett ved Guds forutviten, med Hans kunnskap om oss enda før vi ble skapt. Dette fikk da Jesus til å si, av alle dem som faderen har gitt meg, skal ingen av dem gå fortapt. Dette da på grunn av Guds forutviten. Jesus kunne se rett inn i ansiktet på menneskene og kjenne deres avslutning før de enda hadde uttalt et eneste ord. Derfor var det at han ikke holdt igjen med å fortelle noen av de grupper som han møtte at, dere er av deres far, djevelen. Dette skjedde en dag da de var i diskusjon med Ham. Han visste hvem de var. Gud hadde ikke skapt dem for å gå til Helvete, men Gud visste at dette var hva de ville gjøre med sitt valg når deres besøkestid kom. Noen vil vel da si, dersom Gud allerede visste om hvert menneske, eller alle de personer som ville bli frelst, hvorfor da i det hele tatt forkynne evangeliet? Og hvorfor være bekymret for å få folk frelst? Gud har ikke bedt oss om å være bekymret over noe, men han har i hensikt å la sine barn få kjenne kallet og få kunnskap om eiendomsretten som de har, ved forkynnelse av evangeliet. Og de som forkynner evangeliet kjenner ikke til dem som vil

komme til tro ordet, og heller ikke dem som ikke vil kommet ilt å tro det. Det er derfor at evangeliet blir forkynt til alle mennesker, over alt. Brødre og søstere, jeg fryder meg over det faktum at Gud kjenner alle ting. Han ville ikke ha vært mye til Gud, dersom han ikke kjenner alt. Den eneste virkelige grunn til at vi kan ha all vår tillit til Ham, er fordi at vi vet i vårt hjerte, at Han har alle områder av sin plan under full kontroll. Ingenting skjer utenfor hans kontroll. Vi kan gå konkurs her nede, eller vi kan bygge oss våre luftslott, vi kan ha mange dagdrømmer som aldri blir virkelighet, vi kan ha plikter som vi forsømmer, men slik er ikke Gud. Halleluja, Alt som skjer med Ham, er nøyaktig etter planen. Alt Han ber oss om er at vi blir brakt inn i Hans ånd, i hans kjærlighet og samfunn. Denne verden vil kanskje se på oss som noen fanatikere, som gjør en mengde rare ting, men jeg sier nå dette. De har hatt 6000 år på seg til å produsere noe som Gud kunne sette sitt stempel på, og alt hva de har gjort, er å sette opp farten for disse stakkars syndere på deres veg ned til helvete.

David skrev i samle 9:17-18, ”Herren er blitt kjent, han har holdt dom, han fanger den ugudelige i hans egen henders gjerninger. De ugudelige skal fare ned til dødsriket, alle hedninger som glemmer Gud” Brødre og søstere, Amerika ER på rask vei til å glemme Gud, og hun er på vei ned til helvete. Det er nesten uforståelig at en nasjon som hadde slike gudfryktige fedre, som baserte sine liv på Bibelens prinsipper, kunne synke så dypt som denne nasjonen har gjort. Ved dette kan vi se hvorfor Gud har utvalgt seg en rase blant menneskene for å høyne nivået hos dem, slik at de kunne ta i mot en åpenbaring av Ham og bære den ut til denne syndefulle verden. Av denne grunn er Bibelen en Jødisk bok, og den er gitt over til hedningene inntill hedningenes tid er omme. Da vil igjen Jødene få den tilbake.

BARNEKÅRET.

La oss så gå videre til Ef. 1:5, å hente noen flere merknader. Gud forutbestemte oss til barnekår. Vi vet alle hva ordet ”Adopsjon” (Eng. overs.) betyr i vårt samfunn. Ved loven er de adopterte barn lagt under samme rettighet i arvesaker, som de barna som skulle være født av de samme foreldre. Her får vi da se at vi er adoptert inn til Guds familie, og

noen vil vel da si, men jeg tenkte da at vi ble født inn i denne nye familie ved den nye fødsel? Husk da at Jesus er den eneste fødte sønn av Gud. (enbårne) resten av oss er alle født i synd, og vandret rundt i denne verden som noen hjemløse pappenheimer, før Guds nåde berørte våre liv. Han tok oss ut av et liv i håpløshet, han inngjød rettferdighet inn i oss gjennom en guddommelig handling. Han plasserte den Hellige Ånd i oss, og forklarte oss at vi skulle bli medarvinger med Jesus Kristus, Hans enbårne sønn. Hvis ikke det er barnekår, (adopsjon), så fortell meg da hva det er for noe. Å bli født, er å bli brakt inn til livet. Barnet blir ikke gitt liv når det blir født, for det har allerede mottatt en form for liv. Men fødselen er en handling hvorved dette levende blir brakt inn til virkelighet. En mann og hans hustru kan ta et barn inn i deres hjem, de kan fø det og kle det. De kan behandle det som deres eget naturlige barn, men dersom de ikke legalt sett adopterer det, så vil det aldri kunne ha arverett sammen med deres andre barn. Slik er det også med Guds familie. Jesus sa i Joh.6:63, ”Det er Ånden som gjør levende kjødet gagnar intet: De ord som jeg taler til eder, er Ånd og er liv” Alle som tror disse ord mottar virkelig liv, men før de ble fylt eller døpt med den Hellige Ånd, så hadde de ikke noen arverett sammen med den enbårne sønn, vår Herre Jesus Kristus. Det er den Hellige Ånd som plasserer dette barnekårets segl på oss, så vi ikke mister noen form for arverett.

Gud gjør aldri noen feil, og vi mottar ikke dette seglet (Ef, 4:30) uten at vi er av dem som Gud kjenner og vet, at de vil holde ut inntil enden. I Rom 8:15, refererer Paulus til den Hellige Ånd som barnekårets Ånd. Husk nå at vi hele tiden taler om det faktum at Gud er èn, i dette budskapet, så merk deg da også i vers 5, at denne adopsjonen var i henhold til Guds velbehag etter sitt eget frie viljes råd. (entall) Så går vi videre ned til vers 9 og leser der hvor Paulus viser oss hvordan Gud på mange underfulle måter har talt og delt seg med oss. ”i det Han kungjorde oss sin frie viljes hemmelighet etter sitt frie råd, som han fattet hos seg selv”. Dette verset etterlater seg ikke noen tvil om Paulus` s åpenbaring om Guddommen, GUD ER ÈN.

FAMILIENS NAVN.

Så er vi da adoptert inn i Guds familie. Først så får vi et navn, og dette navnet er Jesus, for det er faderens gjenløsernavn. Du vil kanskje si, hvordan får du da dette navnet? Se i Joh. 17:6, hvor Jesus ber til sin fader, han sier der, ”Jeg har herliggjort ditt navn til de mennesker som du har gitt meg i denne verden” Herligjorde han på noen tidspunkt noe annet navn enn sitt eget, blant dem som fulgte Ham? Selvfølgelig ikke. Det er derfor vi leser i Ap.gj.4:12, der Peter taler til de eldste og lederne blant Jødene, etter hendelsen om den lamme mannen som plutselig hadde blitt helt frisk. Der fremhold han klart at det var ved navnet Jesus Kristus at dette skjedde, og han sa videre til dem, ”heller er det ikke frelse i noe annet navn for det er ikke gitt noe annet navn under himmelen, ved hvilket noen kan bli frelst.”

Så leser vi i Ef.3:14-15, ” Av denne grunn bøyer jeg mine knær for vår Herre Jesu Kristi fader, (ikke en annen person, men en livgivende alle steds nærværende Ånd.), som er den rette far for alt som kalles barn i himmelen og på jorden”. Etter at vi har tatt på oss dette familienavnet, så blir vi plassert, eller gitt en stilling i familien. Etter denne plasseringen blir vi ferdiggjort til å bære ut vår faders vilje, i denne adopterte rolle. Bare tenk på det. Før tiden egentlig begynte, så var denne adopsjonen i Guds tanker. Han var vår far der i tankene. Og det var ikke tre personer som satte seg ned for å planlegge. Ellers måtte det da ha vært skrevet, at det alt var i henhold til deres vilje, og etter deres gode forsett, i stedet for å bruke denne single form som ble brukt. Hadde det vært tre personer, som så mange treenighetsgrupper lærer, så hadde ikke noen av disse virket eller handlet på en singulær eller individuell måte. For de lærer jo at Gud er tre personer som samarbeider i en fullkommen enighet. Dette gir ikke rom for noen av dem til å referere til (Gud) som Ham, eller Hans vilje. Forstår du hva jeg mener her? Vi må holde oss til skriften.

For ikke lenge siden, da min hustru og jeg var i India, så fikk vi se et maleri på en veg der. Det skulle visstnok være Buddhas fremstilling av Gud. Det viste oss en menneskelignende skikkelse med tre hoder på kroppen. Dette kunne være Buddhas fremstilling av Gud, men en slik skapning ville være som en misdannelse. Og vi vet at Gud er i sannhet

ingen missdannelse. Enda så langt borte som dette måtte virke fra sannheten, så er ikke dette lengre borte, enn den måten folk fremstiller Gud på her, ved å gjøre Ham til tre personer, med lik stor autoritet, og fullkommen enighet. Faktumet er at han i alle skriftsteder er proklamert som èn Ånd. Og dette gjelder også for Hans inkarnasjon. Før Jesus Kristus kom til jorden, så hadde han ikke en gang noen fysisk form eller utseende.

GUD TALER FREMDELES.

Jeg skulle kanskje ha tatt mer tid her til å klargjøre hva ordet – BLE KJØD – betyr. Vi forklarte denne mirakuløse unnfangelse til jomfru Maria, men jeg føler også at jeg skulle forklare nærmere det faktum at ALT Guds ord ikke ble gjort til kjød. Det var bare den del av Hans ord, som skulle gjelde som gjeløsningsmiddel som ble gjort til kjød. Solen, månen, stjernene, og trærne, disse ble alle sammen også en del av Guds ord, men ingen av disse ting syndet, slik som mennesket gjorde det. Alt det som Gud skapte, var først en tanke. Så ble disse tanker gjort om til ord, som da ble hans skaperverk. Men når Johannes sa at ordet ble kjød, og tok bolig iblant oss, så mente han ikke at hver eneste bit av Gud, som er alle steds nærværende, ble til kjød. Hvis det hadde vært tilfelle, så hadde han ikke lengre kunne vært alle steds nærværende. Da ville han kun ha vært nærværende i Jesus Kristi kjød. Men i dette var det bare en del av Guds tanker som kom frem, og disse gjaldt Gud gjeløserplan, og disse tanker ble gjort til kjød. Denne alle steds nærværende ånd, hadde fremdeles muligheten til å tale og funksjonere i hele resten av universet, og det selv etter at han hadde inkarnert seg i kjød. Se for eksempel på den situasjonen da Jesus kommer til Johannes for å bli døpt. Så snart som Johannes reiste ham opp av vannet, så åpenbarte Gud seg i en legemlig skikkelse som en due, og lyste over Ham. En stemme fra Himmelen uttalte da, ” Dette er min sønn den elskede, i hvem jeg har velbehag ” Dette viser at Gud fremdeles kunne tale, og at han ikke hadde behov av bare å tale gjennom lepper av kjød. En annen hendelse skjedde da Jesus tok med seg Peter, Jakob, og Johannes opp på forklarelsens berg. Der ble han åpenbart for dem. Peter ble da så forferdet, og samtidig oppglødet, at han la fram forslag om å bygge tre boliger der. En for Jesus, og en for Elias, og en annen for Moses, en herlig sky overskygget dem mens Peter talte, og en røst kom ut av skyen og sa, ”

Dette er min sønn den elskede, i hvem jeg har velbehag, hør ham.” Det var Gud som talte, og det han sa var, fra nu av, dersom du ønsker å høre fra Gud, så lytt til Ham. Nå kunne de altså gå rett opp til Gud å stille Ham et spørsmål, akkurat som de kunne snakke med hvilken som helst annen. Men glem nå ikke dette, Gud la ikke all sin eksistens ned i dette legeme. Dersom du vil huske dette, så vil det hjelpe deg i fra å bli loslitt i din åpenbaring om Guddommen. Det faktum at Esaias i sin profeti om det barnet som skulle bli født til dem, og ved hvilket herredømme skulle hvile på hans skuldre, og hvis navn skulle kalles Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evighets Fader, Fredsfyrste, når han sa alle disse tingene, så gjorde det ham ikke, i hans kjød til Gud. Det var ikke hans kjød som var Gud. Kjødet var heller ikke Faderen, men den Evige Gud som er den evige Fader manifesterte seg selv ved sitt ord gjennom dette kjødet. Med andre ord, Guds tanker om gjenløsningen ble gjort til kjød.

La meg også si dette, som vi nå videre studerer evangeliene. Vi kan her se at denne gud – mannen brydde seg om hvert eneste felt i menneskets gjenløsningsplan.

GJENNOM BOKEN.

Vi skal her gå inn i 1.Mosebok, for jeg ønsker å illustrere noe for dere. Opp til denne stund så har vi behandlet skriftsteder som er fokusert mot vår oppmerksomhet til Gud, slik som Han var i begynnelsen, før tid egentlig begynte. Hva jeg nå ønsker å gjøre, er så vel som å gå inn i skriften som egentlig omhandler tiden, så vi kan møte treenighetssidens spørsmål, og samtidig forsøke å vise dere hvordan en slik ide egentlig vil føre dere, når dere forsøker å få dette til å stemme med skriften. Husk bare hva jeg tidligere har sagt, enhver ide som ikke vil kunne stemme med hele Bibelen, er ikke av Gud. For hele denne Bibel er skrevet av forskjellige menn, som har skrevet under inspirasjon av den samme Guds Ånd.

ILLUSTRASJON.

La oss nå anta at jeg skulle ha akseptert denne ideen, om at Gud er tre personer. Hver og en av dem er forskjellige distinkte vesener med egen

personlighet, og de arbeider sammen i skapelsen. Vil jeg da være i stand til å få dette til å stemme med skriften, eller vil jeg måtte gå inn i menneskelagde bøker og læresetninger for å kunne finne noe som sa seg enig med denne ide? Bli med meg nå inn i 1.Mos.1:26, og begynne der. Husk nå for denne eksaminasjonens skyld, vi skal nå tro at Gud er tre personer. Og når vi kommer til dette verset i skriften hvor en av dem sa, ” La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse, og la dem få herredømmet over fiskene i havet, og over fuglene under himmelen, og over alt feet, og over hele jorden, over hver krypende skapning på denne jord.” Naturlig sett, for denne illustrasjonens skyld, så må vi si at de andre to sa seg enige i denne bestemmelse. Men merk dere at, dette vil kun kunne bli en forestilling, hvis to andre som skal være like i makt autoritet skulle være innblandet i dette. Så kommer vi til vers 27, hvor denne samstemmige plan skulle settes i bevegelse. ”Så skapte Gud mennesket (og opp til dette punkt kunne det fremdeles bli sagt at de var tre personer) ... i sitt eget bilde.” Obs.: Her er det noe som må være galt. Hvilken av dem var det mennesket var skapt likt. Vel.... Jeg vil lese litt mer, kanskje det vil kunne forklare det. ” I Guds bilde ble HAN skapt” Vet du dette ser sannelig ut som om det skulle bare være en av dem som utførte sevle skapelsen, og han skapte dem i sin egen lignelse. Men jeg skal ikke bare la ett vers i skriften forandre hele min tankegang om Gud. Etter alt, så har jeg jo blitt opplært, helt siden jeg var en liten gutt i skolen, at Gud er tre personer, så det er klart at jeg har mistet noe her. Så jeg tenker jeg leser videre nedover her, og forlater dette stedet nå. Vers 29. ” Og Gud sa, se jeg gir eder alle urter som sår seg, alle som finnes på jorden”. Dette forstår jeg ikke. Kan det ha blitt skrevet feil? Hvorfor sies det ikke, VI HAR GITT DERE? Det fortsetter jo bare med å si, JEG GIR, i stedet for vi, og det overalt hvor jeg leser. Det må være en feil her et eller annet sted. Jeg har alltid trodd at det var tre personer i Guddommen, som hadde samme autoritet, og alle skulle jo vite at det ikke kunne være noen av dem som hele tiden bare ville bruke uttrykket JEG. De andre to måtte jo også få litt anerkjennelse.

Jeg tror jeg vil slutte å lese her, og lukke Bibelen en stund. Så vil jeg åpne den igjen, stole på Herren at Han skal vise meg hva jeg skulle lese. Så går jeg rett over til Josvas bok. Jo der må jeg sikkert lese noe godt. Kap.1. ” Etter Moses, Herrens tjeners død, (la oss se nå, Moses måtte sikkert ha

vært selve sønnens tjener) sa Herren til Josva Nuns sønn, Moses tjener: Moses min tjener er død; så gjør deg nu rede og dra over Jordan her med hele ditt folk, til det land som jeg vil gi Israels barn!” Josva gjør det samme, Han taler om Gud som om det bare skulle være En person i Guddommen, og jeg er sikker på at det er tre. Jeg tror sannelig jeg skal lese noe annet i stedet. Herren må da kunne gi meg noe som er skrevet rett. Nå tar jeg å lukker mine øyne, åpner Bibelen, og sette fingeren på et skriftsted på en av sidene, så vil jeg lese det som fingeren min peker på. Oh, dette var godt, her står det. David var en mann som kjente alt om Gud, dette skulle bli bra saker. Jeg er kommet til Salme 68:20 ” han som er vår Gud er en frelsens Gud, og hos Herren, Israels Gud, er det utganger fra døden. (Norsk Bibel har dette som vers 21.) Men Gud skal såre sine fienders hoder, og den hår rike isse på ham som vandrer i sin syndeskyld, Herren sier: Fra Basan vil jeg hente tilbake, jeg vil hente tilbake fra havets dyp” Vel det skulle være nok av det. Det ser ut som, hvor enn jeg leser i det Gamle testamentet, så taler de alle som om Gud ikke skulle vite at det er tre av dem. Jeg får heller lese litt fra det Nye Testamentet. For jeg har jo hørt at det Gamle Testamentet skulle være oppfylt allerede nå.

VI TAR FOR OSS PAULUS`S ÅPENBARING.

Jeg har hørt at apostelen Paulus visste alt om Gud, så jeg får lese litt ut av det som Han skrev. Jeg skal nå fare over litt forskjellige steder og ta det som mine øyne kommer over. Her i 2.Tim.2:15, ” Legg vinn på å fremstille deg for Gud som en som holder prøve, som en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, i det du rettferdig lærer sannhetens ord.” Ja sannelig, dette var bedre. Jeg har alltid blitt fortalt at vi skulle studere. La oss så lese videre. Hva har vi her? 2.Tim.3:16, ” Den hele skift er innbles av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opptuktelse i rettferdighet, for at det Guds menneske kan være fullkommen til all god gjerning.” Dette betyr altså hele skriften. Det må da også inkludere det Gamle Testamentet, så vel som det nye. Jeg tror jeg vil snu bladet. Titus kap.1. ”Paulus, Guds tjener og Jesu Kristi apostel (ja her omtaler Paulus to av dem i dette verset), til å føre Guds utvalgte til tro og til å kjenne den sannhet som hører til gudsfrykt, i håp om Evig liv, som Gud, Han som åpenbart sitt ord i den forkynnelse som ble meg betrodd etter Guds, vår frelsers befaling – til Titus min ekte sønn i den felles tro:

Nåde og fred fra Gud fader og Jesus Kristus vår frelser, men her har visselig apostelen Paulus brakt frem noe, og han kan ikke ta feil. For det ser jo ut til at de fleste av brevene i det Nye testamentet er skrevet av Ham. Hva er da dette? Ef. 4:4 Der er ett legeme og en Ånd, likesom I og er kalt med ett håp i eders kall; en Herre, en dåp, en tro, en Gud og alles fader, ett håp som er over alle, og gjennom alle og i alle” Dette forteller oss at Gud, faderen er i oss, og jeg leste rett her Kollosenserbrevet 1:27, i siste uke, hvor det sies at Jesus Kristus er i oss, vårt herlighetens håp. Det ser ut som jeg husker det broder, - les noen vers for meg fra Ap.gj. 2:4, og der står det at, alle disse tre personene i treenigheten er inne i oss? Det er i sannhet forvirrende. Det må være noe her som jeg ikke forstår. Brødre og søstere, jeg er sikker på at mine kritikere vil finne feil på denne min lille hypotetiske illustrasjon, som jeg her har brukt. Men jeg tror det kan hjelpe noen ærlige hjerter, som ønsker å eksaminere det som vi har forsøkt å legge inn her om ånder fra menneskelagde tradisjoner. Alle som tror at Gud er tre personer trenger en grunn til å spørre seg selv, om hvem av disse tre det er som de er skapt i det samme bilde av. De trenger også å vite det faktum, at Gud talte i maskulint, og singular form, gjennom resten av skriftstedene, om han nå brukte seg selv som talerør, eller noen andre. Den virkelige sannhet i hele saken er denne, at for at en person skal kunne tro på treenigheten i Gud, så må de stenge seg selv inne i en mørk tradisjonell krok, og nekte et hvert form for lys, som enn måtte komme, å slippe inn. Hvis de ville tillate noen form for lys å slippe inn i det hele tatt, så ville de snart kunne se at det som de egentlig trodde på, er en skriftsmessig umulighet. Så disse blinde veiledere, som leder de blinde, som leser 1. Mos. 1:27, hvor det står, ” Gud skapte mennesket i sitt bilde, i sitt eget bilde skapte Han ham: til mann og kvinne skapte Han dem” og da tenker at Gud er en kvinne, ja de er da så langt borte fra det åpenbarte ordet, som noen i det hele tatt kan komme. De bruker uttrykket tvekjønnet, noe som jeg ikke har hørt om, før for noen få år siden. Jeg tenkte aldri på dette ordet så lenge som jeg vokste opp, for det var ikke noe behov for det. Jeg vil legge frem denne tanke, hvis de ønsker å stemme på kvinnes frigjøring, så er det deres sak. Jeg vil ikke komme til å stanse dem rent fysisk sett. Men samme hva de enn gjør, så kommer de aldri til å forandre Gud en tøddel. Gud har alltid blitt omtalt i fra den maskuline side, og han vil alltid komme til å forbli der. Hunkjønnet kan aldri skape seg et avkom.

La oss se på verset 27, lik dette. Siden Gud som fader, ikke er noen mann, i den form som vi kaller det mann eller kvinne, så er det meget enkelt for enhver rettroende person å kunne forstå, at han som nå holder på å bli en far, er en som nå har autoriteten, muligheten, og valget, til å skape seg noe som er likt Ham selv. Siden Han er en Ånd, så må da også det som han her skaper seg, være en Ånd. Og siden han hadde i tankene å få denne mannen reproduisert her på denne jorden, etter at han hadde fått seg et jordisk legeme, og siden han hadde bestemt seg for at denne formering skulle foregå gjennom han og hunkjønns – prosessen, så var det jo også nødvendig å skille ut et hunkjønn. De var der begge i Guds bilde, for de var åndelige skapninger. Nå vil vel noen si, men Bro. Jackson, Bibelen sier da at Eva ble tatt ut fra mannens ribben, så hvordan kan da dette stemme? Det er i grunnen meget enkelt å svare på. Du mener her selvfølgelig de kjødelige skapninger, og i vers 27, så har ikke noe kjød kommet frem i det hele tatt. Derfor når Gud sa, la oss gjøre mennesker i vårt bilde, så talte han der om åndelige skapninger. Men hvis Gud da er bare èn, i stedet for tre, hvem taler han da til? Det er det også enkelt å svare på. Han talte til sine hjelpere i engleverdenen, som også er ånder. Gud hadde en Englefamilie lenge før han skapte mennesket.

Hvordan vet du dette, Bro. Jackson? Bibelen er full av beviser som stadfester dette. Men jeg vil bare rette din oppmerksomhet til en ting rett nå, som skulle være ganske tilgjengelig. Du vil sikkert være enig med meg at det var Djevelen som inspirerte Eva til å synde i Edens have den dagen, og du vil vel ikke ha noe vanskeligheter med å forstå det faktum at djevelen tidligere var kjent som Lucifer, selve sjefen i englefamilien, inntil han opphøyde seg selv over Gud (eller forsøkte i alle fall). Og Gud hadde kastet ham ut av Himmelen, for aldri mer å bli gjeninnsatt i sitt embete. Vi vil ikke kunne ha nok plass i dette budskapet til å få med oss alt om dette, men du kan lese det i Esaias 14:12 – 15, og Esekiel 28:11- 19, så vel som andre plasser. Du vil i alle fall finne ut at Lucifer, ble kastet ut av Himmelen, før Gud skapte mennesket. Derfor er det at jeg sier, Gud talte med sine engler som da var hans hjelpere når han sa, ” La oss gjøre mennesker i vårt bilde”. Jeg tror jeg skulle ha hele Bibelen bak meg til å stadfeste dette faktum. Men du som mener at han talte til de to andre personene i treenigheten, vil ikke kunne ha noe skriftsted som du kan

legge noen autoritet bak for en slik påstand. Jeg sier bare dette, fordi det er mange som har sagt, Bro. Jackson, dette er bare din egen ide om det som skjedde der.

HVEMS ORD ER DETTE?

Venner, jeg er bare en menneskelig skapning, men jeg føler at jeg gjør det som Gud har kalt meg til å gjøre. Så derfor, om disse ord skulle være mine, eller om de skulle være Guds ord, det skal bli bevist i Evigheten. I mellomtiden, så skal jeg, ved Guds hjelp samle sammen nok skriftsteder til å kunne tilfredsstillende enhver person som er villig til å la Gud tale til dem gjennom Hans skrevne ord. Jeg har søkt gjennom Bibelen, i det jeg vet at ordet oss, måtte hentyde til noen andre enn Gud selv. 1. Mos. 1:26, er ikke det eneste stedet hvor du finner at Gud sier ” La oss,” men la oss gå videre til Hebreerbrevet og vise deg hva for slags åpenbaring apostelen Paulus hadde om engler. Så skal vi etterpå legge dette i fra oss. Hebr. 1:1, er det skriftstedet vi nå vender oss til. Dette stedet viser klart at engler har del i det som Gud utfører. Vi har allerede lest Efeserbrevet 1. om hva Gud sa til dem om den store Guds plan, og den prosess som vi har måttet gå igjennom for å komme i Kristi sted, slik som vi har det. Så la oss her se hva denne lille Jøden sier om englene. Jeg forstår godt at det kan være mange kritikere som vil reise seg opp i protest å si, han kan umulig vite om det er Paulus som i det hele tatt har skrevet Hebreerbrevet, men brødre og søstere, der er nøkler til denne forståelse, og for meg er denne nøkkel om hvem som skrev dette brevet, i kap. 13, vers 23. Det var Paulus som alltid talte om Timoteus; og du finner ikke noen av de andre nytestamentlige skribenter som samarbeidet slik med Timoteus som Paulus, men Paulus skrev om ham flere ganger.

Å SE LENGERE ENN TIL KJØDET.

La oss så lese Hebr.1:1, Etter at Gud hadde talt mange ganger, (det betyr til forskjellige tider) og på mange måter til fedrene ved profetene, så har han i disse siste dager talt til oss ved sønnen. (Fedrene her, er patriarkene). Som han har satt til arving over alle ting, ved hvem han og har gjort verden,” La meg si det igjen, at det var ikke Jesu Kristi kjød som

skapte denne verden, men heller det som kom ned og tok bolig i dette kjødet, denne Evige Gud.

Likesom det var i hans tanker å komme ned i et menneskets skikkelse en dag i hensikt å forløse verden, så var det også hans tanke å ha denne skapelsen fra begynnelsen. Det ble alt manifestert ved hans ord, og nå blir dette ordet gjort kjent gjennom Jesus, eller vi vil si, har vært. Paulus skriver da om det på denne måten. Vers 3 taler fremdeles om Jesus, ” han som er avglansen av hans herlighet og avbilledet av hans vesen og bærer alle ting ved sin krafts ord.” For å bruke mine egne ord, så er dette Paulus måte å si det på, at Gud som er lys, og kraft, og som eier all herlighet, manifesterer nå alle sine egenskaper, og dyder, gjennom Jesus med en hel forklaring som mennesket aldri før har vært privilegert til å se. Paulus har i hensikt å gi Ham denne opphøyede plass, for å være sikker på at Han blir fremholdt annerledes enn alle andre mennesker. Det var ikke at folk kom til å få se en lysglorie, eller en ildkule dersom de møtte Jesus på veien. Det er hva menneskene hadde sett gjennom det Gamle testamentets periode, og det skremte noen av dem nesten til døde. Nei Gud ønsket at de skulle få se Ham på det planet som de selv levde. Og han ønsket at de skulle få se skjønnheten i et liv som førtes på et plan langt over synden. Et liv med en fullkommen moral, og en fullkommen karakter, slik at når de da fikk åpenbaringen om hvem han var, så kunne de si som Johannes, vi så hans herlighet. I Joh.14. finner vi ut at Filip ikke hadde forstått dette enda, hvem han egentlig gikk sammen med. For en dag sier han til Jesus, ” Herre, vis oss faderen, og det er oss nok. Jesus sa da til ham, har ikke jeg vært hos eder så lenge, og du kjenner meg ikke enda Filip? Den som har sette meg, har også sett faderen, og du sier til meg, vis oss faderen? Tror du ikke at jeg er i faderen, og faderen i meg? De ord som jeg taler til eder, er ikke mine egne, men min faders, som bor i meg, han gjør sine gjerninger gjennom meg” (8-10) Etter alle disse månedene som Jesus hadde vandret sammen med dem, de hadde sett 5000 mennesker bli mett med fem brød og to små fisker, stormen hadde stilnet foran dem, de døde hadde stått opp, og spedalske var blitt rensset, og alt det andre arbeidet som han hadde gjort for deres øyne, og Filip hadde ikke kunnet se lengre enn til kjødet. Dette var jo Gud i aksjon, og de skulle kunne ha registrert det. Guds tanker hadde flydd ut av Jesu lepper som elektrisk kraft, som en lyspære mottar sin kraft fra en kraftkilde. Pæren er kun selve omformereren

av den kraft, som gir lys. Ved det samme tegnet kunne heller ikke Jesus gjøre noe av seg selv. Han var like så hjelpesløs som noe annet kjød; det var underlagt graviditetslovene, og alle de andre lovene som gjelder for denne jorden. Men bror, det var noe der på innsiden av dette kjødet av denne mann som ikke var bundet av disse lovene, og det er dette som Paulus skriver om. Han hadde aldri sett ham som dette, i egen person, men han kunne tale som om han hadde sett ham, for han så Ham i en visjon på veien til Damaskus. Og fordi han hadde lært Ham å kjenne ved åpenbaring av ånden, så talte han således. ” Han som er avglansen av Hans herlighet og avbilledet av hans vesen og bærer alle ting ved sin krafts ord, (kraft her menes med autoritet) og som derfor, da han hadde gjort renselse for våre synder, satte seg ved majestetens høyre hånd i det høie.”

Brødre og søstere, når Paulus taler om Jesus som sitter ved Majestetens høyre hånd i det høie, så snakker han ikke om en annen person. Majestetens høyre indikerer suveren autoritet, suverent herredømme, og posisjon. I en hver form brukt på jord, Deres majestet, så er denne omtale referert til personer. Særlig ble dette brukt i gamle dager, når kongene regjerte over nasjonene. Denne form ble aldri brukt ovenfor dørvakter og slike verv, heller ikke til tjenerstaben. Den var reservert til ærbødighet ovenfor en høyere person enn en selv. Derfor ser vi her at Jesus setter seg ved kraftens høyre hånd i herligheten. Det ble alt gitt til Jesus, av den store Jehova ånden. Og denne var kun en Ånd, og hadde ingen fysisk form som Jesus kunne sitte ned ved siden av. I matt. 28:18, når Jesus gav sine befalinger til disiplene, så sa han, ” All makt er meg gitt både i himmelen og på jorden”. (Du som da insisterer at Gud er tre personer, burde meditere litt over dette 18.nde verset, for kanskje du da ville bedre kunne forstå vers 19.) Denne Evige Gud, (som er en Ånd; OG IKKE TRE PERSONER) har lagt all autoritet og makt over i navnet Jesus. Derfor var det rett det Tomas sa etter at hans øyne var blitt åpnet, han sa til Jesus, MIN HERRE OG MIN GUD. Han hadde til sist fått sett Gud gjennom ham, som vandret i blant dem i kjød, men som på samme tid også var uforgjengelig kjød etter oppstandelsen.

TJENENDE ÅNDER.

Når vi da kommer til vers 4. i Hebr.1:, så begynner Paulus å referere til engler, og dette er den egentlige grunnen til at vi nå leser dette verset. Vi ønsker å få grunnlagt englenes plass i Guds plan. Og dette er et godt sted å begynne. Paulus har nå talt om Jesus, og nå sier han, ” og er blitt så meget større en englene som han har arvet et herligere navn fremfor dem. (Paulus vet at englene har spilt en stor part i alt det som Gud gjør) . Vers.5. For til Hvem av englene har han noen gang sagt: Du er min sønn, jeg har født deg i dag, og igjen: Jeg vil være ham en far, og han skal være meg en sønn? Men når han atter fører den førstefødte inn i verden, sier han, og alle Guds engler skal tilbede ham. Og om englene sier Han: Han som gjør sine engler til vinder og sine tjenere til ildsluer.” Du vil kunne merke deg, at mens Paulus opphøyer Jesus Kristus, så fortsetter han med å si, (englene er ånder) og siden Gud er ånd, så skulle dette samme verset kunne gi oss en pekepinn på hvem det var Gud talte til i 1.Mos.1:26, når han sa, ” La oss gjøre mennesket i vårt bildet.” Paulus visste at Gud ikke bare skapte englene for å være rundt Ham, mens han selv gjorde det som skulle gjøres rundt om. Selv så taler vi også om alt det som Gud har gjort, men dersom vi ser på dette litt nøyere, så lærer vi at engleverdenen alltid har vært instrumenter ved hvilket Gud har kommunisert gjennom til menneskene. Paulus sa litt senere i Hebreerbrevet, at englene er tjenende ånder, som blir utsendt for å tjene dem som skal bli arvinger til frelsen. Dette viser oss at de har en plass i Guds plan om forløsningen. I Salme 34:7, sier David, ” Herrens engel leirer seg rundt dem som frykter Ham, (Gud) og frir dem ut.” i kap. 63, finner vi Esaias hvor han taler om Herrens godhet og kjærlighet mot Israel, og i vers 9. sier han, ” I all deres trengsel var det ingen trengsel, og hans åsyns engel frelste dem.” Jeg tenker også på bemerkningen i Matt.4, hvor Jesus ble fristet av Djevelen etter dåpen. Her finner vi djevelen i å sitere skriften om englene. Han sa noe likt dette til Jesus, dersom du virkelig er Guds sønn, så skulle du ikke være redd for å kaste deg utfor dette høye stedet, for det er skrevet, at han skal gi sine engler befaling om deg at de skal bære deg på sine armer så du ikke skal støte dine føtter på noen stein. Så finner vi ut at etter at fristelsen var over, og djevelen hadde forlatt Ham, så kom det engler og tjente Jesus. Så i Luk. 16 : 22, finner vi tiggeren Lasarus død, og han ble båret bort av engler i Abrahams skjød. Dersom du har et bibelsk leksikon så kunne du

ha interesse av å søke deg ut alle de skriftsteder hvor engler utgjør en part av Guds plan.

LA OSS TA OSS I VARE.

Som neste referat om engler, så la oss gå tilbake til Hebr. 2: 1 – 3, hvor Paulus sier, derfor må vi så meget mer gi akt på det vi har hørt, for at vi ikke skal drive bort derfra. For dersom det ord som var talt ved engler, stod fast, og hver overtredelse og ulydighet fikk sin fortjente lønn, hvorledes skal da vi unnfly om vi ikke akter på så stor en frelse? den som først ble forkynt ved Herren og deretter stadfestet for oss av dem som hadde hørt Ham,” Paulus advarer folket her til å ta seg vel i vare over de ting som de har hørt. Og griper deres oppmerksomhet å forteller at enhver overtredelse vil få sin lønn. For det samme skjedde da ordet ble gitt ved engler. Du vil kanskje si, jeg trodde ikke at engler skulle forkynne. Vel det er riktig. Gud har kalt menneskene til å gjøre det, men engler drog bort til Sodoma, for å utfri Lot og hans familie. De hadde da noe å si når de kom dit. Og det skjedde nøyaktig slik som de hadde sagt det. Vel Bro. Jackson, dette bringer frem et annet spørsmål. Jeg trodde engler var ånder, men det var da to menn som drog bort til Sodoma. Ja, engler er definitivt åndelige vesener, men de er i stand til å presentere seg selv i en åndelig manifestasjon for en spesiell hensikt. Det er derfor vi finner i Hebr. 13:2, ” Glem ikke gjestfrihet! for ved dette har noen uten å vite det hatt engler til gjester.” Så tilbake til vår tanke her. Hvis engler arbeidet i denne fredsplanen, og dersom de virker i alle de andre områder som Bibelen forteller oss at de gjør, da er jeg uten skygge av tvil sikker på at de arbeidet der under skapelsen også. Når Paulus taler om de ord som er talt ved engler, at de står fast, og at enhver ulydighet og overtredelse vil få sin fortjente lønn, så henviser han i hovedsak til de ord talt ved de gamle profeter. De ord som Gud sendte med englene, var de selv samme ord som kom gjennom profetenes lepper. Så og si hver eneste gang når du finner skriftsteder om at Herrens ord kom til den og den profeten, så sendte Gud bare ideer fra disse profetene som vi finner omtalt i Bibelen, men det er ord fra engler. Så ikke Daniel en engel? Eller Esekiel, Esaias, Sakerias, og alle de andre? Hva var disse englenes hensikt? Ta bare Daniel. Det var englene som forklarte Daniel meningen med Daniels drømmer og visjoner. Dette var Herrens ord. Og vi kan se at det som ble

sagt da, skjer rett her i vår generasjon. Det viser oss bare at når profetene talte, så var det ikke deres egne ideer, de var fra den salvede tjeneste båret frem gjennom englevesener.

ENGLE = BUDBÆRER.

Jeg ønsker å si noe her, for dette budskapets skyld. Det er jo alltid noen som vil søke å finne feil i det som en lærer, og særlig dersom en ønsker å følge Herren i sannhet. Og mange der det nok som vil komme til å plukke dette budskapet i stykker. Og enda så kan de være blant de rekker som farer over den ganske jord for å forkynne at Gud har sendt en profet til denne generasjon. De vil ikke unse seg for å kalle ham en buabærer for denne menighetstid. Og de kaller ham med rette for det. Han var den jordiske englebudbærer, som var utsendt for å kalle denne generasjon tilbake til fedrenes tro. Jeg tror det samme, og jeg har vært privilegert til å være i mange av hans møter. Jeg taler selvfølgelig her om William Marion Branham, en mann som ropte av sine lungers fulle kraft, KOM TILBAKE TIL GUDS ORD!! Kom dere ut av organisasjonene, og vend dere tilbake til Peters, Jakobs, og Johannes's, og resten av alle apostlenes tro, ellers så vil dere miste deres vandring med Gud fullstendig. Var dette bare hans egne ideer? Absolutt ikke! Jeg har sette ham stått mange ganger, og ventet på at salvelsen skulle komme over ham. Når han da var klar til å begynne å be for de syke, og salvelsen kom, så har jeg hørt ham si, denne Herrens engel er ikke mer enn tre fot unna. Han kunne se lyset. Han kunne se Herrens nærvær der. Dette var et tegn for ham at engelen hadde kommet for å salve ham til det som han var rede til å gjøre. Uten denne salvelsens nærhet, så var han akkurat som oss andre. Han likte å fiske, jakte, snakke om naturen, og om verdensbegivenhetene. Men det egentlige punktet i det jeg her sier, er at hans tjeneste ikke var uten englenes nærvær. Ved det samme tegn, tror jeg at en hver av oss er affektert av åndelige vesener. For som vi sa tidligere, i Hebr. 1:14, ” Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?” Brødre og søstere, vi skal gå inn i en del detaljer, hvor vi har etablert en plass for englene i Guds plan, men vi føler at det er nødvendig i et budskap som dette, at det ikke er bare å si, at Gud talte til sine hjelpere blant engleverdenen, (for liksom å skyve det hele fra seg med disse ord) når han sa, La oss gjøre mennesker i vårt bilde. Mennesker som

har blitt opplært i dette at Gud er tre personer, vil ha skriftelige beviser, når du begynner å fortelle dem at han er ËN. Vi føler det slik at, enhver troende skulle ha Ën åpenbaring om Guds ord, og ikke leve i avhengighet til menneskelige fortolkninger og hva de tror. For det har intet å gjøre med, hva denne tjeneste er her for. Etter at du har hørt, eller lest dette budskap, skulle du ha en lengsel etter å forstå, ved åpenbaring, hva enn for et budskap du måtte bli opplært fra. Derfor trenger du også skriftsmessige bevis for det som du hører.

Vi vil her avslutte vår første del av dette budskapet, for vi får ikke med oss alt det jeg ønsker å si i denne omgang, men se etter i del to, som blir utgitt ikke lenge etter. Der skal vi gå inn i De Guddommelige navn Gud nevner seg med, og også de syv egenskaper i Gud. Vi vil også gi noen illustrasjoner som vil kunne hjelpe deg til å forklare Guddommen til andre. Så ved den tid vi har forklart det som ligger på vårt hjerte, så tror jeg at noen av dere vil kunne ha en bedre forståelse av de skriftsteder som sier, ”Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste”. Må så Gud velsigne dere alle. AMEN.

Matt 24:28 ”Der hvor åtselet er, der skal ørnene samles.”

Åp 4:7 ”Det første livsvesen er likt en løve, det andre livsvesen er likt en okse, det tredje livsvesen har ansikt som på et menneske, og det fjerde livsvesen er likt en ørn i flukt.”